

Kopitarjev

GLAS

številka 5, avgust 2023
www.vodice.si

**Županova
beseda** 3

**Janezu Jenku v
slovo** 9

**Osrednji
članek** 10

**Intervju:
Zvezdan
Martič** 15

Vrtec 21

**Društveni
utrip** 22

NJ

Drage bralke in bralci,

zdi se, kakor da živimo v svetu cvetočih vrtov in temačnih gozdov; dogodki, kakršni so nas doleteli to poletje, v nas zbujejo negotovosti. Tudi v naši občini so neurja naredila veliko škode, vendar smo pokazali, da znamo v težkih časih stopiti skupaj, ohranili pogum, vedrino in zaupanje v prihodnost.

V tem času se je zamenjalo tudi uredništvo Kopitarjevega glasu. Novi sodelavci si bomo prizadevali, da bo naše glasilo še naprej zaupanja vreden vir informacij, ki našo skupnost povezuje in skupaj z društvi ohranja našo identiteto. Najprej pa gre zahvala vsem avtorjem in urednikom, ki so s svojimi ekipami, znanjem, izkušnjami in trudom postavili dobre temelje za nas. Upamo, da nas boste tudi v prihodnje razveseljevali z zanimivimi prispevki, ki bodo popestrili in obogatili naše vsebine. Vabimo vsakogar, ki bi želel sodelovati z nami, da se nam pridruži pri soustvarjanju glasila. Veselimo se novih predlogov ter povezanosti med bralci in ustvarjalci.

Kopitarjev glas je bil v poletnem času v tranziciji; zbralo se je veliko člankov, pa tudi izrednim razmeram smo se morali prilagoditi. Članice uredništva smo se zato odločile, da bomo septembrsko številko posvetile predvsem društvom, katerih prispevki morajo vsekakor ostati zapisani tudi kot spomin za prihodnost.

Tokratno številko začenjamo z županovim nagovorom in občinskimi obvestili ter nadaljujemo s temo, ki se ji žal ne moremo izogniti: poplavami, ki tudi našim krajem niso prizanesle. Za predah med vsemi dogodki se bomo popeljali po zanimivih koticah naše države. V intervjuju smo se pogovorili z našim soobčanom g. Zvezdanom Martičem, ki se je tudi sam znašel pred novimi življenjskimi izzivi.

September nam bodo popestrili občinski prazniki, ki prinašajo pester program dogodkov; ti nas bodo pospremili v nov letni čas z novimi pričakovanji in priložnostmi.

Pri naslovnih novih številkih bodo odslej kot avtorji sodelovali tudi slikarji iz naše občine. Današnja naslovnica, katere avtorica je slikarka Nadja Jeraj, nam približa modrost Ralpa Walda Emersona: »Tisoč gozdov zraste iz enega želoda.«

MARJA KOŽELJ
Odgovorna urednica

Uvodnik	2
Županova beseda	3
Občinska uprava sporoča	6
Janezu Jenku v slovo	9
Osrednji članek	10
Intervju	15
Vrtec	21
Društveni utrip	22
Nasveti za izlet	30
Obvestila	32

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 462.

Izdajatelj: Občina Vodice, Kopitarjev trg 1, Vodice

Glasilo prejmejo vsa gospodinjstva in pravne osebe v občini brezplačno.

Izhaja mesečno v 1700 izvodih.

Odgovorna urednica: Marja Koželj

Uredniški odbor: Irena Mraz, Monika Kubelj, Helena Čerin, Natalija Rus, Natalija Golob, Maruša Pavlin

Lektor: Grega Rihtar

Fotografije: Tina Kosec in ostali

Celostna grafična podoba: Rok Štupar

Prelom in oblikovanje: ExoGraf, Janez Hočevar s.p.

Tisk: Kubelj d.o.o.

Datum natisa: avgust 2023

Naslov uredništva: Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice

Elektronski naslov: kopitar@vodice.si

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas na spletu: www.vodice.si

Sporočilo bralcem: Odgovorna urednica si pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljavanja nenaročenih prispevkov v skladu s prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Vsi prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Zaradi različnih datumov izida bomo vaše prispevke objavili, kolikor hitro bo mogoče.

Spoštovane občanke in spoštovani občani, iskrene čestitke za občinski praznik!

✍️ ACO FRANC ŠUŠTAR
📷 TINA KOSEC

Spoštovane občanke in spoštovani občani, iskrene čestitke za občinski praznik!

September je za Občino Vodice posebej družaben in prazničen. 9. septembra bo minilo že 28 let od uveljavitve prvega Statuta Občine Vodice in od takrat naprej Občina tradicionalno praznuje in skupaj z društvi pripravlja ter organizira različne kulturne, športne in družabne dogodke. Letošnje leto je na več področjih polno dodatnih izzivov, ki nam jih narekujejo ljudje in narava, a tudi novih in pomembnih pridobitev. Še vedno pa z žalostjo spremljamo vojno v Ukrajini, ki se ne umirja. Čez poletje smo se žal soočali z neurji in poplavami, cene osnovnih življenjskih dobrin in energentov se tudi niso umirile in se še kar dražijo. Kot kaže bo obdobje, ki prihaja, nestabilno in polno izzivov, ki jih bomo morali tako ali drugače rešiti v prihodnosti.

Verjamem, da smo se v osemindvajsetih letih samostojne občine po svojih najboljših močeh in zmožnostih vsi trudili za dobrobit našega prebivalstva in razvoj naših krajev. O tem, koliko je bilo v teh letih postorjenega, najbolj zgovorno pričajo spremembe, ki so vidne v našem okolju. Če se ozremo na našo skupno prehojeno pot in na naš dosedanji razvoj, imamo veliko razlogov za zadovoljstvo in ponos. Občasno smo deležni tudi kritike, da bi lahko marsikaj naredili drugače, bolje in hitreje. Ob tem pa se številni ne zavedajo vseh omejitev in dolgotrajnih postopkov, številnih zakonov in predpisov, ki narekujejo naše delo ter težkih pogajanj, dogovarjanj in usklajevanj tako z državnimi institucijami kot s posameznimi organi Občine Vodice ali z lastniki zemljišč, da o konstantnem pomanjkanju finančnih virov niti ne izgubljam besed. A za vsakim še tako majhnim ali velikim projektom stojimo odgovorni ljudje, posamezniki, zaposlene sodelavke in zaposleni sodelavci v naši občinski upravi, komunali, vzgoji in izobraževanju, zdravstvu in socialni, ki s predanostjo in trdim delom vsak dan poskušamo izboljšati bivanje in življenje ljudi ter naše lepe kraje urediti še bolj varne in prijetne. Seveda se vsak na svojem področju trudimo v okviru možnosti, ki so nam dane, zato res hvala vsakemu

posebej za ves dosedanji doprinos naši veliki družini, ki danes šteje več kot pet tisoč občanov.

Ne zgodi se pogosto, sploh pa ne samo po sebi, da imamo v obdobju enega leta možnost biti prisotni na otvoritvi treh največjih razvojnih in temeljnih pridobitev za Občino Vodice, ki so bile zaključene. Zgrajena je nova hrbtenica **glavne fekalne kanalizacije C0**, na katero se bodo v prihodnosti lahko priključevali skoraj vsi objekti, zgrajen je nov **moderen sistem Krvavškega vodovoda**, ki že zagotavlja zdravo in čisto pitno vodo vsem našim občanom in zgrajena je nova **prepotrebna obvoznica Vodice**, ki bo hitreje povezovala naše in sosednje kraje ter zagotavljala večjo varnost v cestnem prometu ter boljše bivanjske in varnostne razmere v Vodicach. Za vse te in tudi druge manjše pridobitve se lahko vsi skupaj resnično

veselimo in smo nanje ponosni ter smo hkrati iz srca hvaležni vsem posameznikom in organizacijam, ki so pripomogli k res velikemu dosežku v tem kratkem obdobju. Omenjeni projekti bodo zagotovo še prihodnje stoletje zagotavljali boljše življenje vsem nam.

Brez dvoma pa je izredno velik izziv delati s tako majhnimi investicijskimi sredstvi, ki jih imamo na razpolago in ki na letni ravni znesejo **le 1 milijon evrov** za že pripravljene različne projekte in za vseh 16 naselij. To praktično pomeni, da imamo za razvoj naših krajev na voljo premalo denarja, le nekaj več kot 60 tisoč evrov letno za vsako naselje. Iz prej omenjenega razloga so in bodo posledično naši izzivi vsako leto samo še večji, saj imamo v občinski upravi že pripravljenih projektov za takojšnjo izvedbo oz. gradnjo **za več kot 30 milijonov evrov investicij**, in sicer v družbeno, socialno in komunalno ter cestno infrastrukturo. Naj vam jih naštejem le nekaj z že pridobljenimi gradbenimi dovoljenji: izgradnja Središča Vodice, izgradnja Večnamenske športne dvorane in ureditev dodatnih razredov ter intendantskih in drugih prostorov za potrebe Osnovne šole Vodice, cestna in komunalna infrastruktura na Skaručni, na Brniški cesti, po Vodica, Bukovici in Utiku, izgradnja kolesarske in pešpoti na relaciji Vodice–Zapoge ter rekonstrukcije nekaterih manjših odsekov cest po občini. Brez EU in SLO nepovratnih sredstev ali sredstev iz naslova javno-zasebnega partnerstva teh naštetih projektov žal ne bo mogoče izpeljati, zato upamo, da bomo za izvedbo naštetih projektov še naprej uspešni pri odo-

bitvi in koriščenju teh izredno pomembnih dodatnih virov in da nas ne bodo spet ujele nove podražitve cen storitev, energije in surovin ali druge nepredvidene okoliščine, kot so bile letošnje naravne katastrofe, ki so Sloveniji povzročile astronomsko veliko materialno in finančno škodo.

Srce se mi je paralo ob pogledu na katastrofalne poplave v sosednjih občinah, kjer imajo skozi prostor umeščene reke, potoke in vodotoke, ki so v kratkem času prestopili bregove ter povzročili nepopisno grozno razdejavanje in škodo. V čustvenem pogovoru s sosednjimi župani, podžupani ali občani, glede stanja in razmer v občini Medvode, Komenda in Mengeš, nam je šlo vsem skupaj kar na jok. Žal so nekateri izgubili življenja, spet drugi celotno ali delno premoženje. Res je bilo hudo in zelo dramatično, zato smo preko obeh delujočih štabov (CZ in GZ Vodice) takoj, ko smo ocenili razsežnosti poplav pri nas, že v prvem dnevu katastrofe ponudili tudi pomoč sosednjim občinam, seveda v okviru naših možnosti in njihovih potreb. Zahvaljujem se vsem gasilcem in gasilkam, prostovoljcem posameznikom in organizacijam, ki so nam priskočili na pomoč. Upam, da bo sanacija v Sloveniji in v Vodica hitro in čim bolj učinkovito.

Letošnji občinski slogan »ZELENA OAZA NARAVE« govori zgodbo o naši čudoviti občini Vodice. Lepota in barvitost neokrnjene zelene oaze je nedvomno naš neprecenljiv biser in naša izjemna prednost, za katero številni bralci in ključni obiskovalci sploh še ne vedo. Poleg naravnih

danosti, katerih namen je odlična kakovost življenja prijetnih in družabnih ljudi v naših 16 vaseh, ima občina tudi izjemno geografsko lokacijo. Neposredna bližina večjih krajev in mest ter odlična povezava na vse strani sončnega neba, je le ena izmed nešteto izbir naših občanov, ki svojo pot namenjajo službi ali prostemu času. Naša naravna in kulturna dediščina nam nudita prijetno in varno življenjsko okolje ter sprostitev tako v krajših sprehodih in teku med kraji, med griči in po gozdovih kot tudi v sproščenem kolesarjenju med vasmi in med sosednjimi občinami. Veseli me, da živimo v tako čudovitem, prijetnem in mirnem okolju in da je razvoj naše občine zmeren, tudi ko govorimo o posegih v prostor. Ceste, hiše in drugi objekti, ki posegajo v naš prostor, so načrtovani zadržano, zmerno in ne preveč zgoščeno, kar nam omogoča, da pametno izkoristimo našo naravo in naravne vire ter z njo dokaj varno in kakovostno sobivamo. Verjamem, da so nam tako ljudje kot narava za to našo odločitev hvaležni, kljub temu da moramo še veliko postoriti, da bomo povečali protipoplavno varnost in morda nam je ta hvaležnost s strani narave podana prav letos, ko po svetu, v Sloveniji in v sosednjih občinah divjajo naravne ujme, vetrovi in katastrofalne poplave ter plazovi. Upam, da bomo vedno znali ohraniti našo zmernost, ki je tudi naša prednost in želim si, da nas taka katastrofa, kot smo ji bili priča po Sloveniji, nikoli ne prizadene in da nas naša zelena oaza narave varuje in ščiti pred čim podobnim tudi v prihodnosti.

Varujejo in ščitijo pa nas tudi naši gasilci. Posebej ponosen sem

na vsa naša prostovoljna gasilska društva, najstarejše pa deluje že 120 let. Gasilke in gasilci so brez izjeme vsi predani humanitarnemu in brezpogojnemu delovanju za širšo javno korist na področju zaščite in reševanja ljudi in premoženja, zato ob tej priložnosti namenjam iskreno zahvalo vsem gasilkam in gasilcem v vseh občinskih društvih ter Enoti prve pomoči za hiter odziv pri vseh letošnjih intervencijah ter za vso opravljeno delo v zadnjem desetletju. Ponosni smo lahko na njih, ker so se lansko leto hrabro odzvali in borili v veliki naravni katastrofi, največjem požaru v naravi, na Krasu. Nemudoma pa so se naši gasilci odzvali tudi v intervencijah zaradi poletnih neurij in katastrofalnih poplav, ki so

tudi našo občino prizadele v juliju in avgustu. Za to se moram vsem gasilkam in gasilcem ter posameznikom in organizacijam, posebej pa tudi članom Štaba GZ Vodice, CZ Vodice ter zaposlenim v občinski upravi v imenu vseh vas občanov iskreno zahvaliti za hitro in uspešno izvedbo reševanja občinskega in zasebnega premoženja. V dobrobit naše občine in vseh generacij pa delujejo tudi dosedanji in bodoči občinski nagradenci. S svojimi uspehi in dejanji ter poslanstvom so vsak na svojem področju prispevali k razvoju in boljšemu življenju v naši občini ter tako skrbeli tudi za njeno prepoznavnost. Ponosni smo, da so del naše skupnosti in se tudi njim ob tej priložnosti ponovno zahvaljujem.

Spoštovane občanke in občani, ob našem skupnem prazniku vam želim obilo ponosa in prijetnih doživetij ter vam namenjam iskrene čestitke ob 28. občinskem prazniku Občine Vodice. Želim vam tudi veliko zdravja, veselja in prijateljskega druženja, pa tudi hvaležnosti za vse tisto, kar že imamo in kar še pričakujemo. Občini Vodice želim vse najboljše, predvsem pa, da nam narava prizanese tudi v prihodnosti ter da se skupni občinski razvojni načrti kar se da hitro izpolnijo. Lepo vabljeni v dobro družbo in na številne športne, kulturne in druge prireditve, ki smo jih skupaj z našimi društvi z veseljem pripravili za vas.

Iskrene čestitke in vse dobro!

2023
OBČINA VODICE

Spoštovane občanke, cenjeni občani, dragi prijatelji in partnerji Občine Vodice,

poletje se obrača v jesen, dopustniške dni bodo nadomestile delovne obveznosti in brezskrbne počitnice bodo zamenjale šolske skrbi. Hkrati pa so prihajajoči tedni za našo občino posebej praznični in veseli.

V mesecu septembru v počastitev občinskega praznika v sodelovanju z društvi za vas pripravimo številne športne, kulturne in druge družabne prireditve, na katerih si vzamemo čas za druženje s sokrajani in krepitev medsebojnega sodelovanja.

V kulturnem domu Vodice se bomo 8. septembra s podelitvijo občinskih priznanj zahvalili letošnjim nagradencem, ki so bili v preteklih letih posebej dejavni in zaslužni za kakovostno življenje v naših krajih in promocijo občine Vodice v širšem prostoru. Veselimo se, da bomo lahko skupaj proslavili naš praznik in občinske dosežke ter se zahvalili posameznikom in društvom za njihove uspehe.

Vsem občanom želimo obilo veselja in užitkov v dobri družbi na prihajajočih dogodkih ter iskrene čestitke ob 28. občinskem prazniku Občine Vodice!

*Župan Aco Franc Šuštar,
Občinski svet in občinska uprava Občine Vodice*

Slavnostno odprtje novega krvavškega vodovoda

OBČINSKA UPRAVA OBČINE VODICE
OBČINA CERKLJE NA GORENJSKEM

V petek, 25. maja, je potekalo slavnostno odprtje novega krvavškega vodovoda, zgrajenega v sklopu projekta Oskrba s pitno vodo na območju Zgornje Save.

Dogodek, na katerem so sodelovali minister za naravne vire in prostor Uroš Brežan, župani in podžupani, se je začel z novinarsko konferenco in nadaljeval s slavnostno otvoritvijo, ki je bila odprta za javnost in kjer so godbe vseh petih občin prvič zagrale skupaj.

Novi vodovodni sistemi z modernimi objekti za zbiranje in čiščenje ter nadzorom kvalitetne pitne vode, ki se deloma ali v celoti napajajo iz vodnih virov pod Krvavcem, so bili predmet urejanja in več kot 11 MIO evrov velike investicije vseh petih občin (Cerklje, Kranj, Šenčur, Komenda, Vodice). Projekt izgradnje novega krvavškega vodovoda sta poleg občin sofinancirala Evropska

unija iz Kohezijskega sklada in Republika Slovenija iz naslova DDR (dogovor regij). Pridobljena nepovratna sredstva smo v Občini Vodice v celoti namenili zagotavljanju dolgoročno zanesljive in varne oskrbe s čisto pitno vodo. 15-odstotni delež Občine Vodice je bil vreden dobrih 1,8 milijona, od tega smo koristili 1.250.000 evrov nepovratnih sredstev in okoli 560.000 evrov lastnih sredstev.

Investicija bo prihodnjih nekaj stoletij omogočala višjo kakovost ži-

vljenja občanov in pripomogla k trajnejšemu razvoju. S tem projektom smo občine partnerice zagotovile nadaljnjo trajno oskrbo zdrave čiste pitne vode za svoje občane. S tem se bo dodatno izboljšalo zdravstveno stanje prebivalcev in bistveno izboljšala javna oskrba s čisto pitno vodo.

Vsem udeleženi v projektu se zahvaljujemo za opravljeno delo in za velik prispevek k razvoju in zagotavljanju najpomembnejše človekove dobrine, vode.

Sprostitev prometa na obvoznici Vodice (odsek Žeje-Vodice)

OBČINSKA UPRAVA OBČINE VODICE
TINA KOSEC

Težko pričakovana in nujna obvoznica Vodice (odsek Žeje - Vodice) je po večletnem trudu Občine Vodice, občanov in občank, medijev, pristojnih na Ministrstvu za infrastrukturo in Direkciji RS za infrastrukturo ter ostalih deležnikov, končno zgrajena.

Na novi obvoznici Vodice v dolžini 2,280 kilometra je od 21. 08. 2023 naprej sproščen promet. S tem se bo za vse udeležence bistveno povečala varnost v cestnem prometu

v naselju Vodice, posebej za najšibkejše, za pešce in kolesarje. Izboljšala se bo tudi kakovost bivanja prebivalcev naselja Vodice, ki so se dnevno soočali s konstantno nevarnostjo nesreč, z neznošnim hrupom in smradom, neprijetnimi tresljaji okoliških objektov, poškodbami cestne in komunalne infrastrukture, stalno onesnaženostjo zraka ter veliko ogroženostjo podtalnice, ki do sedaj ni bila zaščitena. Prav tako bo nova obvozna cesta pomembno vplivala na pretočnost vozil v tranzitu ter s tem na manjšo onesnaženost narave.

Obvoznica Vodice, pomembna za občino Vodice in za vse sosednje občine, regijo ter tudi za državo, sicer predstavlja IV. etapo na odseku glavne ceste Želodnik-Mengeš-Vodice (z obvoznico Mengeš). Pododsek dolžine 2,280 km se na začetku navezuje na III. etapo pododseka Žeje-Vodice (še ni zgrajen), na koncu pa na obstoječi nadvoz preko avtoceste ob AC priključku Vodice. Trasa se na vzhodu takoj na začetku izogne naselju Vodice po južni strani. Prečka poljsko pot, občinsko in regionalno cesto ter krak avtocestnega priključka Vodice. Na vseh štirih (4) križiščih je po sprostitvi prometa prednostna cesta izključno novo grajena obvoznica in ne ostale stranske državne ali lokalne ceste. Torej, ko vozniki prihajajo v smeri z avtoceste, s Skaručne ali iz Bukovice na novih križiščih proti naselju Vodice nimajo več prednosti.

Obvoznica Vodice je projekt s (pre) dolgo zgodovino, saj si je Občina Vodice skupaj s civilno iniciativo občank in občanov že od leta 2011 aktivno prizadevala, da bi se razbremenil promet na državni cesti, ki poteka čez naselje Vodice. Državni lokacijski načrt za cesto Želodnik-Mengeš-Vodice, na odseku Žeje-Vodice, je bil sprejet že leta 2007, in vse od takrat si je Občina Vodice prizadevala, da se zadeva čimprej realizira. Ob podpori občank in občanov ter medijev je Občina Vodice pristojne na državni ravni vseskozi opozarjala, da je edina trajna rešitev nevzdržnega prometa izgradnja obvoznice. Leta 2019 so bila za projekt izgradnje obvoznice Vodice pridobljena zemljišča, izdelana projektna dokumentacija za izdajo gradbenega dovoljenja, v državnem in občinskem proračunu so bila tudi zagotovljena finančna sredstva za samo izgradnjo.

Pogodba za izgradnjo obvoznice Vodice je bila med Ministrstvom za infrastrukturo, Občino Vodice, DARS-om in izvajalcem podpisana konec decembra 2021. Izvajalec je bil v delo uveden januarja 2022. Gradbena dela na obvoznici so bila zaključena 15. julija letos, komisijski pregled pa je potekal 2. avgusta. Investitor del je Direkcija RS za infrastrukturo (DRSI) v vrednosti več kot 5,8 milijona evrov, sofinancerja pa Občina Vodice v vrednosti dobrih 400 tisoč evrov in DARS v vrednosti skoraj 600 tisoč evrov. Izvajalec del je bilo podjetje KPL d.o.o., projektant PNG Ljubljana, d.o.o., naloge inženirja in nadzornika pa je opravljala družba DRI d.o.o iz Ljubljane. Vsebinsko je Občina Vodice sofinancirala površine za pešce in kolesarje, krajinske ureditve, protihrupne zaščite in pre-

stavitve komunalne infrastrukture. Nova obvoznica v Vodichah je le prvi del ureditve neustreznih prometnih, varnostnih in bivanjskih razmer v občini in regiji. V nadaljevanju do brega in aktivnega sodelovanja s pristojnim Ministrstvom in Direkcijo pričakujemo v naslednjih treh letih še gradnjo komunalne in cestne infrastrukture na državni cesti v Skaručni in izgradnjo hodnika za pešce na državni cesti Vodice-Zapoge ter rekonstrukcijo državne Brniške ceste s hodnikom za pešce skozi naselje v Vodichah.

Vse občanke in občane ter uporabnike občinskih in državnih cest opozarjamo, da posebno pozornost posvetijo spremenjenemu prometnemu režimu in se jim ob tem zahvaljujemo za razumevanje ter vsem želimo srečno in varno pot!

Sprejem devetletnih odličnjakov pri podžupanu Občine Vodice

OBČINSKA UPRAVA OBČINE VODICE
TINA KOSEC

Osnovna šola Vodice se lahko letos pohvali s skupno desetimi odličnjakinjami in odličnjaki.

Ob zaključku šolskega leta 2022/2023 je podžupan Žiga Janežič pripravil sprejem učenk in učencev, ki so vseh devet let dosegali odlične rezultate. Osnovna šola Vodice se lahko letos pohvali s skupno 10 odličnjakinjami in odličnjaki, ki so odlični uspeh dosegali vseh devet let. Preden so učenci za seboj dokončno zaprli vrata osnovnošolskega izobraževanja in vstopili na pot odraslosti, jih je na Občini Vodice sprejel podžupan Žiga Janežič. Sprejema so se udeležili tudi razredničarka Jana Čemas, razrednik Miha Kimovec in razrednik Tomaž Grajzar. Ravnatelj Jure Grilc je bil odsoten zaradi udeležbe tabora z osmošolci.

Podžupan je učencem čestital ob njihovem uspehu in izrazil prepričanje, da na pot srednješolskega izobraževanja odha-

jajo dobro opremljeni z znanjem in izkušnjami, ki so jih pridobili v naši osnovni šoli. Zaželel jim je uspešno pot naprej in brezskrbno poletje, predvsem pa naj se vedno radi vračajo v domače okolje in prispevajo k njegovemu razvoju. Ob tej priložnosti jim je podaril tudi knjižno darilo in vstopnico za bližnje kopaljšče. Odlični uspeh so v vseh devetih letih dosegli: Zala Bartol, Florijan Kremžar, Maša Kržmanc, Jure Janhar, Jure Rant, Dominik Kavčič, Neža Gregorc, Nika Krenn Bukovec, Daša Pajor in Anže Stražar. Vsem devetošolcem iskreno čestitamo!

Podelitev kolesarskih izkaznic v OŠ Vodice

OBČINSKA UPRAVA OBČINE VODICE

Otroci so pokazali, da v prometu ravnaajo zrelo in odgovorno in obljubili so, da bodo zaradi svoje varnosti še naprej uporabljali čelade.

V četrtek, 1. junija, so učenci petega razreda Osnovne šole Vodice opravljali praktični del kolesarskega izpita. Z velikim veseljem je komisija ob sodelovanju Policijske postaje Medvode ocenila, da so kolesarji pokazali dovolj dobro znanje, da so preizkus uspešno opravili. V teoretičnem delu so najprej pokazali poznavanje prometnih znakov in pravil vožnje, v praktičnem pa so se spopadli s spretnostnim poligonom in vožnjo v prometu. Pokazali so, da se v prometu ravnaajo zrelo in odgovorno, obljubili pa so nam tudi, da bodo zaradi svoje

varnosti še naprej uporabljali čelade. Novopečene lastnike kolesarskih izkaznic so nagovorili učitelj Miha Kimovec, policist Hinko Mihelčič, ravnatelj Osnovne šole Vodice Jure Grilc, podžupan Marjan Podgoršek in župan Aco Franc Šuštar. Kolesarske izkaznice sta ob pomoči mentorjev podelila ravnatelj OŠ Vodice Jure Grilc in župan Aco Franc Šuštar. Podelitev kolesarskih izkaznic so učen-

ci pospremili s ploskanjem, Občina Vodice pa je njihov uspeh nagradila s slastnimi prestami in sladkimi dobrotami, ki so se jih učenci najbolj razveselili.

Vsem kolesarjem čestitamo za opravljene izpite in vam želimo varno in preudarno vožnjo! Voznike pa pozivamo, da vozijo strpno in previdno, saj si prometne površine delimo vsi udeleženci v prometu

V slovo častnemu občanu Občine Vodice Janezu Jenku

OBČINSKA UPRAVA OBČINE VODICE
ARHIV DRUŽINE JENKO

Janez Jenko s Sela pri Vodichah je bil rojen 15. 5. 1943. Že zelo zgodaj se je začel vključevati v organizacije in društva, ki so delovala v njegovem okolišu. Najbolj blizu sta mu bila Smučarsko društvo Strahovica in Gasilsko društvo Šinkov Turn, s svojo prizadevnostjo je veliko pripomogel k izgradnji športnega objekta v dolini Strahovica. Istočasno je pri gasilskem društvu Šinkov Turn prevzel funkcijo poveljnika društva in pozneje še predsednika društva, ki jo je opravljal vrsto let.

Funkcije, ki jih je opravljal, so zahtevale veliko znanja in strokovnosti, ki jo je pridobil na raznih tečajih za korektno vodenje gasilskega društva Šinkov Turn. Vedno je imel dovolj poguma in odločnosti, da je znal postaviti dosegljive, pa še vedno dovolj drzne načrte. V času njegovega vodenja se je društvo Šinkov Turn resnično zavihtelo na sam vrh slovenskega gasilstva. Njegove pobude so bile vedno na mestu in izvedljive s pomočjo drugih članov, prijateljev v društvu in z njegovo sposobnostjo vodenja ter z njegovim občutkom za pravične odnose med ljudmi. Izgradnja novega gasilskega doma pa je še posebej ravno njegova velika zasluga.

Pri uspešnem vodenju društva je pozneje postal član poveljstva Občinske gasilske zveze Ljubljana - Šiška. Pod njegovim mentorstvom so se rojevale tekmovalne ekipe v društvu vse od pionirjev do članov in članic, ki so kar dvakrat sodelovale na državnem prvenstvu in osvojile tretje in drugo mesto še v takratni Jugoslaviji.

S svojim pravilnim pristopom do dejanj in prefinjenim ob-

čutkom za sočloveka, vaščana je bil izvoljen v KS Bukovica - Šinkov Turn. Z neizmerno zavzetostjo je opravljal dela, ki so mu bila zaupana kot članu sveta. Po njegovi zaslugi je bilo v KS veliko storjenega na področju komunalne infrastrukture. Z rojstvom samostojne Slovenije in uvedbo lokalnih skupnosti je med prvimi podal predlog, da se v okviru občine Vodice ustanovi samostojna Gasilska zveza Vodice, ki je bila v letu 1995 resnično ustanovljena, in Janez Jenko je bil prvi predsednik.

Zares govorimo o človeku, ki mu ni bilo nikoli težko pomagati prijatelju ali sosedu v težavah in vedno si je prizadeval za napredek v vasi, društvu, KS in navsezadnje tudi v takrat novonastali občini Vodice.

Janez Jenko je leta 1998 prejel najvišje občinsko priznanje in naziv Častnega občana Občine Vodice. Gospod Janez Jenko nam bo ostal v trajnem spominu.

Iskreno sožalje

RAZPISI

Napoved o objavi javnega razpisa v mesecu septembru 2023

OBČINSKA UPRAVA OBČINE VODICE

Občina Vodice bo na svoji spletni strani pod rubriko »Javni razpisi, natečaji in nepremičnine« objavila javni razpis:

1. Pokroviteljstvo v Občini Vodice za leto 2023.

Razpisna dokumentacija bo na razpolago na občinski spletni strani in v sprejemni pisarni občinske uprave na Škofjeloški cesti 7, 1217 Vodice, predvidoma od 6. 9. 2023 dalje.

Poplave v Vodichah zaznamovala solidarnost

NATALIJA RUS
ACO F. ŠUŠTAR

V noči s tretjega na četrty avgust je marsikdo mirno spal, kljub temu da je bila vremenska napoved že nekaj dni podana z grožnjo o velikih količinah padavin. A prav nihče v naši državi in Občini si verjetno ni mislil, da se bodo napovedi vremenoslovcev uresničile. Nekateri že pred zoro, drugi pa šele ob času, ko navadno vstajajo za v službo, so videli prizore v svojih ali ob svojih hišah, kletah, cestah, vodo, poplavljanje, ki je neusmiljeno drlo in podiralo vse pred seboj. Številka 112 je padla pod težo klicev. Ljudje so bili obupani, prestrašeni, saj nihče ni vedel, kako vztrajno in koliko časa bo voda še drla, neutrudno si je utirala nove poti. Prizori po nekaterih delih države, v naših sosednjih občinah, Komenda, Mengeš, Medvode, Kamnik ... so bili katastrofalni. Nekateri ljudje so ostali popolnoma brez vsega, brez hiše, vode, elektrike, brez premičnim, avtomobilov.

V naši Občini se je v prostorih PGD Polje nemudoma vzpostavil Štab GZV. Ob takšnih naravnih nesrečah se pokaže solidarnost, požrtvovalnost in pripravljenost na pomoč. Ne samo naše interventne službe, tudi občani, ki so nesebično priskočili na pomoč, tako gasilcem kot sosedom, prijateljem. Nekateri posamezniki in Štab CZ Vodice so poskrbeli, da dežurne enote v štabu in na terenu niso bile lačne in žejne, drugi so se ponudili in polnili vreče s peskom, spet drugi so posodili stroje in opremo. Takšna dejanja,

kot mi je v pogovoru omenil vodja intervencije **Uroš Talan**, človeku orosijo oči, saj je hvaležnost neizmerna. Tako rekoč je bila celotna Občina »na nogah«. Župan, **Aco Franc Šuštar**, in poveljnik CZ, **Miha Bergant**, sta bila vse dni na terenu, na telefonih ali na e-mailih, kot tudi v štabu GZ Vodice, v času intervencije, preko vikenda je potekalo delo od doma zaposlenih v občinski upravi, ki so skrbniki za področje Civilne zaščite, za administrativno delo in za stike z javnostjo. Delo zaposlenih v Občinski upravi Občine Vodice pa se bo nadaljevalo še cel mesec, da bodo dokončno urejene in odpravljene vse posledice teh največjih poplav v občini.

Aktivacija štaba GZ Vodice je bila vzpostavljena od zgodnjih jutranjih ur in je delovala neprekinjeno, dokler je ostajala povečana ogroženost zaradi obilnega deževja. Aktivirane so bile vse gasilske enote GZ Vodice, ena ekipa gasilcev s tehniko pa je pomagala tudi v sosednji občini Mengeš.

Vodja intervencije Uroš Talan

Kakšen je namen štaba, kako deluje in kakšna je bila vaša naloga kot vodje intervencije?

Štab se vzpostavi takrat, ko je intervencija obsežnosti lokalnega značaja, ko posamezne enote na terenu niso več sposobne oddelati vseh dogodkov na terenu. Štab je neki protokol, ki ima že dogovorjen vzorec, ki se imenuje s kratico IPS, kar pomeni intervencijsko poveljniški sistem. Točno opredeli posamezne funkcije v štabu, vloge, razmerja. Mi gasilci vse to že poznamo, saj GZ Vodice že vrsto let vlaga čas in energijo v to, da se usposabljam. Samo v tem letu smo na primer naredili dve usposabljanji pred poplavami. Imeli smo veliko vajo na Rašici, kjer smo imeli vzpostavljen štab, pred tem smo imeli ogled delovanja štaba v GZ Ljubljana. V naši GZ je za vodenje štaba primernih vsaj 12 gasilcev in gasilk. Kar pomeni, da štab lahko deluje v več izmenah. Tokrat smo bili v štabu razdeljeni v štiri funkcije. Vodja in-

tervencije sem bil čez dan jaz, nočno izmeno kot vodja intervencije pa je prevzel **Roman Baliž**. Vodja operative je bil v dnevnem času **Klemen Dolenc**, v nočnem času pa **Emil Semič**. Vodja načrtovanja je bila **Erika Potrč Hribar**, vodja logistike čez dan je bil **Marko Štupar**, v nočnem času pa **Bogomir Novak**. Vodja intervencije je tudi zadolžen za časovnico, kdaj se izmene menjajo in katere enote kam gredo. Enote so se menjavale na 12 ur, štab pa je imel menjavo nekaj ur po menjavi enot na terenu. Bistvena vloga štaba je, da nadomesti regijski center za obveščanje, kar pomeni, da pozive in klice ljudi prevzamemo mi in enote razporedimo po terenu.

Koliko intervencij in koliko gasilcev je bilo vse dni na terenu.

Trenutna analiza še poteka, a več kot 80 dogodkov, in ogromno objektov, kjer so ljudje tudi sami črpali vodo, tako bi se ta številka lahko povzpela do 150 ali več. Sem se šteje, da smo šli lahko na en objekt večkrat. Na primer enkrat črpat vodo iz kleti, kasneje pa še zaradi izlitja nevarne snovi. To je za nas pomenilo en objekt, a dve tehnično različni intervenciji.

Marko Štupar in Bogomir Novak sta bila vodji logistike, kaj to pomeni in kako je potekalo njuno delo?

Vsa logistična vprašanja, npr. kako bomo pripeljali dodatne protipoplavne vreče, dodatne črpalke ... Ko je načrtovalka Erika ugotovila, da potrebujemo protipoplavne vreče, smo na Rojah zaprosili za dodatne vreče, za to smo morali urediti tudi pisni zahtevek, naročilnico. Naloga logistike pa je bila, da je uredila transport in dostavo z Roj na deponijo v Repnje, kjer so polnili vreče. Vse drugo je koordiniral vodja logistike. Zagotoviti je bilo treba ločen agregat, v primeru izpada elektrike (kar smo imeli že preventivno pripravljeno), zagotoviti smo morali električarja na terenu itd. med drugim tudi to, da je logistika poskrbela, da so bile mize in klopi v kulturnem domu, kjer so gasilci lahko pojedli malico.

Ljudje se na stresne dogodke odzivamo različno, kako so se odzivali naši občani?

Odzivajo se različno. Nekateri tako, da razumejo, da smo preobremenjeni, to osebno zelo spoštujem. Dobil sem tudi veliko sporočil na štabno številko, kjer so ljudje pisali, da niso gasilci, a bi radi pomagali, želeli so vedeti, kako naj pomagajo. Prišli so v štab in ponudili pomoč. Večine niti nisem poznal. Potem je prišlo tudi veliko ljudi

na mesto, kjer so se polnile vreče s peskom, vzeli so lopate in polnili vreče nekaj ur. Potem drugi so prinesli v štab hrano in pijačo, potico, kavo. Ob takih dejanjih se ti res orosijo oči. Hvala vsem, ki ste priskočili na pomoč. Za vsakega posameznika je pa verjetno odziv normalen, saj meni, da je njegova klet najhuje poplavljen, čeprav ni. A če pogledamo sliko poplav po drugih območjih, smo mi imeli res veliko več sreče. Najbolj se mi je vtisnilo v spomin, to, ko sva šla s Klemnom Dolencem na ogled terena v nedeljo, so na Brniški cesti ravno prebijali kanal na cesti. Medtem ko smo se pogovarjali na terenu, pa sem dobil klic iz neznane številke. Klicala je občanka, ker živi blizu in nas je videla, prosila je, če bi lahko prišli pogledat k njej, da ima nekaj vode v kleti, moža pa ni doma. Ko sem prišel do gospe, ki je bila visoko noseča, okrog nje pa so bili še trije majhni otroci, sem bil res presenečen. Klet je bila zalita en meter, ona pa, da nas gasilcev ne bi preveč obremenjevala, nas je poklicala šele v nedeljo popoldan, da smo ji lahko pomagali. Gospa v res nujnem stanju, noseča, je potrpežljivo čakala. Morda za v prihodnje, ljudje včasih preveč pričakujejo. Na primer, če je nekemu odkrilo en strešnik, to ni delo za gasilce, mi nismo krovci, gasilci pridemo, ko odkrije pol strehe!

Klemen Dolenc (vodja operative)

Kakšna je bila vaša naloga kot vodje operative, kako je potekalo samo delo? Kaj se vam je še posebej vtisnilo v spomin? V nočnem času je vaše delo prevzel Emil Semič, je delo potekalo nemoteno, so bile kakšne posebnosti?

Jaz kot vodja operative sem skrbel za koordinacijo med različnimi enotami, ki so posredovale na terenu, in vodji posameznih sektorjev, ter za usklajevanje nalog znotraj samega štaba. Najprej smo nekaj časa porabili za samo analizo situacije, kajti intervencije so se vrstile druga za drugo, vmes smo pridobivali podatke z različnih že odprtih delovišč in obenem vzpostavljali komunikacijske kanale in drugo tehnično infrastrukturo, ki je

potrebna za tako obširno intervencijo. Pozna se, da smo scenarije in delo v štabu že prej preigravali na vajah, zato je sodelovanje med člani štaba potekalo izjemno tekoče. Vse gasilce, s katerimi sem sodeloval v štabu ali na terenu, poznam že dlje časa in včasih niti ni treba prav veliko besed, da se razumemo in točno vemo, kakšna naloga nas čaka in kako se je lotiti. Zaradi velikega števila različnih pozivov za reševanje oseb iz hiš, deročih voda in avtomobilov v naši neposredni okolici, smo vzpostavili enoto, ki bi v primeru ogroženega življenja lahko hitro posredovala tudi v našem operativnem področju. Ekipa je bila v pripravljenosti pred PGD Polje. Druge enote smo razporejali na različne lokacije znotraj občine, ena enota pa je bila poslana na pomoč v Komendo. Skupno smo obdelali več kot 90 lokacij. Pozno zvečer sem svoj del predal Emilu Semeniču, ki je v nočni izmeni svoje delo opravil z odliko.

Hkrati ste tudi poveljnik Enote za prvo pomoč Vodice, ker je bilo kar nekaj cest zaprtih, kar posledično pomeni tudi otežen prihod Nujne medicinske pomoči Ljubljana, vsi prvi posredovalci pa so tudi gasilci, katerih pomoč na terenu je bila še kako potrebna. Kako ste zagotovili in organizirali prisotno enoto za prvo pomoč?

V petek zjutraj so začela prihajati poročila o poškodovani cestni infrastrukturi in poplavljenih cestah, zato sem kot poveljnik Enote za prvo pomoč vzpostavil dežurno ekipo za nudenje prve pomoči, kajti pričakovali smo daljše odzivne čase reševal-

cev v primeru t. i. medicinske intervencije v naši občini. Na eni strani zaradi povečanega obsega dela reševalne postaje Ljubljana in na drugi strani zaradi oteženega dostopa do naše občine. V drugem dnevu intervencije se je to pokazalo kot pametna poteza, kajti enota je bila poslana na pomoč oboleli občanki na Dobrušo. Tam je enota gasilcev najprej omogočila dostop do hiše, kajti dovoz je bil na eni strani onemogočen zaradi prekopane ceste, na drugi strani pa otežen zaradi poplavljenega cestišča. Ko smo uredili dostop in oskrbeli občanko, smo jo predali v nadaljnjo oskrbo reševalcem iz Ljubljane.

V teh dneh sem bil nadvse presenečen nad srčnostjo, pogumom in zavzetostjo ne samo gasilcev, ampak tudi drugih ljudi. V hudem razdejaju smo znova pokazali, da ko je treba, znamo stopiti skupaj in nobena naloga ni pretežka in vsi damo od sebe svoj maksimum. Odpravljanje posledic poplav bo dolgotrajen proces, ampak z medsebojno pomočjo bo vse skupaj neizmerno lažje. To Slovenci preverjeno znamo!

**Erika Potrč Hribar
- vodja načrtovanja**

Kot predsednici GZ Vodice je verjetno intervencija take obsežnosti zahtevna in odgovorna naloga, v štabu ste bili vodja načrtovanja, kaj to pomeni in kako bi ocenili sam potek dela štaba in gasilcev?

Po mojem mnenju je vodenje vsake intervencije odgovorna naloga. Res pa je, da večjih intervencij nimamo zelo pogosto in so tudi zaradi tega še bolj zahtevne. Naloga vodje načrtovanja je vodenje evidence lokacij intervencij, kje so intervencije zaključene ali še v teku, evidenca števila enot, gasilcev, kdo so vodje, na kateri lokaciji se posamezna enota nahaja in koliko gasilcev je tam. Koliko in katere enote so še v pripravljenosti in na razpolago, s kakšnimi vozili in opremo. Komunikacija z enotami. Poročanje občini o stanju in izvedenih aktivnostih v času intervencije. V štabu smo zelo dobro sodelovali, med seboj in z gasilskimi enotami. V veliko pomoč nam je bilo, da smo delovali na domačem področju, kjer se med seboj gasilci poznamo in v večji meri vemo, kaj lahko od nekoga pričakujemo. Pridobili smo nekaj novih izkušenj, pokazalo se je nekaj pomanjkljivosti, vse pa nam bo služilo,

da bomo v prihodnje večje intervencije vodili in izvedli še uspešnejše.

Verjetno ste kar nekaj dni brez predaha preživel v štabu GZ Vodice, kaj se vam je najbolj vtisnilo v spomin.

K sreči smo si delo v štabu lahko tako organizirali, da smo naredili tudi predah. Kljub času dopustov nam je uspelo, da se nas je zbralo dovolj in smo vodenje štaba opravili v treh izmenah, dveh dnevni in eni nočni. Se je pa v taki situaciji, ki smo jo imeli, vmes kar težko spraviti k počitku. Veš, da se še nekaj dogaja, da nekaj ostaja nedokončano in ne moreš kar tako odklopiti.

Župan Aco Franc Šuštar

Vaše delo župana je v poplavnih dneh zamenjalo pisarno za teren. Bili ste prisotni vse dni, tako na terenu kot v štabu GZ Vodice in v štabu CZ Vodice. Prav tako je celotna občinska uprava opravljala delo od doma. Kako ste doživljali celotno intervencijo večjih razsežnosti?

V petek zjutraj ob 5.30 sem prejel prvi klic občana, da voda že ogroža objekte v naši občini. Nemudoma sem se odpravil na teren in aktiviral gradbene stroje iz razloga, da sproti rešujemo nepretočnost naših poddimenzioniranih melioracijskih kanalov. A žal neuspešno, nekaj čez šesto uro je voda že poplavljala najvišje kraje. Najprej Vodice, kjer je iz Brniškega gozda dotekala res ogromna količina vode in praktično preplavila državno Brniško cesto in kot slap odtekala v naselje, kjer je poplavljala vse objekte na Pirčevi in Krvavški ulici, kasneje pa še v Mali ulici. Nato je v roku pol ure voda že dosegla na-

selji Bukovico in Utik, kjer je prestopila vse kanale ter kasneje še ceste. Posledično se je razlivala po njivah in travnikih in zalivala najnižje objekte in kleti tudi v Bukovici in Utiku. Nato sem prejel klic, da voda preko državne ceste doteka iz Hraš v Zapoge in ogroža kmetijo in transformatorsko postajo v Zapogah. Vse skupaj se je zgodilo v slabi uri in iz minute v minuto je bilo stanje samo še slabše, vode pa vedno več. Gasilci so že bili na terenu in okoli sedme ure zjutraj smo se sestali v Štabu GZV, kjer smo si najprej vse zbrane informacije izmenjali ter se nato lotili dela. Vodja intervencije Uroš Talan in drugi člani v Štabu GZV so najprej organizirali vse komunikacije, tudi med CZ in nato razporejali ekipe gasilcev, ki so že črpali vodo iz nekaterih objektov, nato smo dodatno zagotovili pesek in protipoplavne vreče, potopne črpalke in folije, ki so jih polnili in razvažali in uporabili prostovoljci, lokalni podjetniki, gradbeniki in gasilci. Vse je potekalo tako, kot bi imeli poplave vsako leto. Brez panike in nepotrebnega hitenja, brez poškodb in brez nepotrebnih vprašanj. Medsebojno usklajeno in dodobra premišljeno. Vsi smo iskali najboljše

rešitve v danem času in naših možnosti. Seveda nismo pozabili na hrano in pijačo za vse gasilce in prostovoljce, ki so se v izmenah nepretrgoma borili z vodo več kot 36 ur.

Kakšna je približna ocena škode in kaj ostaja največji izziv sanacije?

O sami oceni škode težko govorim, saj ni mogoče vedeti, koliko škode je bilo povzročene našim občanom, ki so imeli poplavljenе objekte, ali kmetijam, ki so imele poplavljenе pridelke. Škoda na infrastrukturi pa je nastala iz razloga prekopavanja cest, ki je bilo izvedeno zaradi hitrejšega odtekanja vode, predvsem v zahodnem delu občine (Zapoge, Dornice, Dobruša in Repnje). Za tri prekopane ceste, nekaj travnikov in njiv ter odstranitev premajhnih cevi iz kanala med Poljem in Poljškom je škoda, ki smo jo povzročili za preprečitev poplavljanja objektov. Prišteti moramo še škodo nastalega plazu v Vodich in nanosa blata in peska na ceste ter uničenih makadamskih cest in bankin. Vse skupaj po moji oceni znese okoli 100.000 evrov. Seveda pa tu ni všteta sanacija plazu in ponikovalnice podvoza AC v Repnjah.

Je občina Vodice tudi v prihodnje lahko poplavno ogrožena in kaj se lahko stori, da bi to preprečili?

Seveda je in bo vedno. Kot kaže, bomo imeli v prihodnosti nestabilne padavine, ki nas bodo v izjemno kratkem obdobju verjetno prekomerno obremenjevale. Naši vodotoki, melioracijski kanali in prepusti imajo nekateri premalo pretočnosti in potrebne bodo nove poplavne študije in tudi izvedbeni ukrepi, da se bo stanje poplavne ogroženosti izboljšalo. Seveda so za poplave delno odgovorni tudi občani sami oz. projektanti, ki so na poplavnih območjih načrtovali in gradili kleti, prenizko postavljali koto pritličja ali zmanjšali pretočnost kanala s postavitvijo opornih zidov ali cevi v odprte melioracijske kanale. S tem dodatno ogrožajo sebe, sosede in objekte ob teh kanalih, predvsem ob tako velikih nalivih, kot je bil zadnji. V SD OPN 2 smo traso melioracijskega kanala že označili s posebno enoto urejanja OPPN in zapisali, da se kanal lahko razširi in poglobi. To nam bo dolvodno omogočalo hitrejšo in večjo pretočnost, a nekaj izzivov bo v Vodica, kjer so bili pred dvema ali tremi desetletji vgrajene premajhne odvodne cevi v Kamniški cesti, ki odvajajo vodo iz odprtega kanala. Prav tako bo treba urediti prepust pod Brniško cesto in odprt kanal med Pirčevo in Krvavško ulico. Pristojno ministrstvo pa bomo pozvali, da preverijo možnosti gradnje zadrževalnikov vode nad Vodica in Zapogami oziroma drugih podobnih ukrepov, da preprečimo ponovno poplavljanje naših krajev. Bi pa dodal, da so bili v teh poplavnih dneh nepopisno prijetni občut-

ki, ko smo se v štabu, na terenu ali ob kratki malici pogovarjali z gasilci, prostovoljci, vsemi odgovornimi in vsemi, ki imajo različna znanja ali opremo, kaj, kako, kje in kdaj je treba izvesti kakšno nalogo. Vsa komunikacija je potekala v izredno pozitivnem duhu. Vsi smo bili eno, vsi smo prispevali svoj del. Hvala še enkrat vsem, tudi tistim, ki ste pomagali sosedom čistiti prostore ali pospravljati uničeno opremo.

Direktor Javne Komunale Vodice in poveljnik Civilne zaščite Vodice Miha Bergant

Vse dni ste bili prisotni tako na terenu kot v štabu GZ Vodice. Kaj na področju civilne zaščite bi izpostavili v času poplav?

Izpostavil bi odlično sodelovanje z GZ Vodice.

Naloga predstavnika JKPV je tudi skrb za pitno vodo. Občani so imeli največ vprašanj, ali je naša voda pitna ali jo je treba prekuhavati? Kako pogosto preverjate kakovost pitne vode v občini Vodice?

Vodovodni sistem Vodice se napaja s Krvavškega vodovoda, kjer je voda pripravljena z ultrafiltracijo in je močnost vode pod 0,1 NTU. Na vstopni točki Krvavškega vodovodnega sistema v sistem občine Vodice je vzpostavljen tudi sistem za avtomatsko dezinfekcijo s klorovim preparatom. Lastni vodni vir VO-1/98 smo zaradi izrednega dogodka preventivno izključili iz vodovodnega sistema. V okviru notranjega nadzora vsak mesec vzorčimo pitno vodo. V ponedeljek, 7. avgusta 2023, smo izvedli redno vzorčenje. Vsi vzorci pitne vode, ki je bila distribuirana v omrežje, so zdravstveno ustrezni.

Podjetja in posamezniki, ki so nesebično priskočili na pomoč

- Kuhta, d. o. o. (gradbena mehanizacija, polnjenje vreč)
- Luka Bohinc (gradbena mehanizacija)
- Mitja Potrč (gradbena mehanizacija)
- Jaka Ovijač, s. p. (gradbena mehanizacija, logistika)
- Rudi Kopač in voznik Peter Bohinc (kamion za prevoz vreč, dostava vreč na lokacije)
- Tadej Kranjec, Miha (kamion za prevoz materiala, dostava lesa na lokacije)
- Štacunca pr' Mimi (malica – donacija)
- Kuči, d. o. o. (malica – donacija)
- Mesarija Selak (malice in kosila)
- In nešteto posameznikov (polnjenje protipoplavnih vreč, prigrizki ...)

Popisi in ogledi škode na zasebnih objektih bodo izvedeni najkasneje do sredine septembra. Končno poročilo pa bo posredovano na pristojno ministrstvo, ki evidentira vso škodo, ki jo je Slovenija utrpela v tej veliki naravni katastrofi.

Zvezdan Martič, Repenjčan

IRENA MRAZ
IZ OSEBNEGA ARHIVA
ZVEZDANA MARTIČA NA
[HTTP://WWW.ZVEZDANMARTIC.COM](http://www.zvezdanmartic.com)

Pogovor je stekel, kot bi se poznala od nekdaj. Sproščeno, spoštljivo, zabavno, zanimivo, iskreno, prijazno. Naš sokrajan, ki ve, da vsak kraj v sebi nosi kopico zgodb, le poiskati jih je treba. In deliti.

Zgodba vašega življenja je za osebo vaše starosti izjemno bogata. V njej se prepleta toliko vsebin, da so bile priprave na najin pogovor nape-to, zanimivo, razburljivo doživetje. Temu se je nedavno pridružila še ena prelomnica v vašem življenju, o kateri bova spregovorila nekoliko kasneje, najprej pa pogledjva, kdo ste.

Prvič sva se srečala na eni od čistilnih akcij v naši občini in vtis je ostal: »Mar mu je. Ni mu vseeno!« Dejstvo, ki veliko pomeni, saj ste znane osebe še kako pomemben zgled za ljudi, ki vas spremljajo, prepoznajo, srečajo. Vprašanje o tem, ali vam je še vedno mar, je gotovo odveč?

Odveč.

Skozi paleto oddaj, ki ste jih ustvarili za Televizijo Slovenija, je moč razbrati, da spoštujete naravo in vse, kar je živega v njej. Od tod odločitev o selitvi na podeželje?

Res je. Tudi ko sem živel v mestu, pa naj je bilo to najprej v otroštvu in mladosti v Celju, ali pozneje v Ljubljani, sem veliko hodil v naravo. V srednji šoli je bila v okviru Planinske zveze akcija Gorska straža in smo ne le hodili v gore, ampak tudi čistili za drugimi in to je pač ostalo v meni. Tudi potem sem vedno hodil nekam, kjer je pač bila narava. In tudi ko sem

bil v Ljubljani, nisem šel na sprehod v BTC, ampak sem se zapeljal do Šmarne gore in potem sem iskal priložnost, kako bi bila ta Šmarna gora meni na vratih.

V nekem trenutku sva z ženo zračunala, da bi si mogoče lahko privoščila hišo namesto stanovanja. Iskanje je trajalo tri leta. Z motorjem sva prevozila vse okoli Ljubljane v krogu pol ure vožnje, saj sva si zastavila cilj, da mora biti parcela, ki jo bova našla, največ pol ure od centra Ljubljane. In potem sva med oglasi našla leseno hišico »Janko in Metka«. Ko sem jo zagledal, sem takoj spoznal, kje to je, ker sva se toliko prevozila, da sem že vse poznal in sem se takoj odpeljal v Repnje. Ko sem videl to staro leseno hiško v gozdu, na očitno zazidljivi parceli, sem si rekel: »To sem iskal tri leta.« Agentu sem povedal, da se nisem prišel pogajat, ampak da jo bom kupil. In tako sem postal Repenjčan.

Izkušnje, zanimanja, znanja, srečanja, vse to nas bogati in v nabiranju

tega ste gotovo med maratonce. Tudi v športu ste se uspešno aktivirali v številnih disciplinah, tudi kot organizator, zasledila pa sem tudi vaš pohod iz Ljubljane do Kopra. Ga še izvajate in če da, je zdaj start v Vodica?

Ta pohod, ki smo ga poimenovali Gremo na morje in smo se nanj odpravili osem - ali devetkrat, se je končal, ker je prijatelj, ki je bil od začetka stalnica tega pohoda, hudo zbolel in smo to prekinili. Jaz sem potem to nadomestil z drugimi športnimi aktivnostmi in tega pohoda ni več. Ne morem pa iz svoje kože in vedno, ko se peljemo proti Kopru, kažem družini, kje sem hodil, kje je kakšna zanimiva pot ... Mogoče pa še kdaj pride.

Tudi glasba vas je vabila, od violine, ki vas ni prepričala, do kitare, ki ste se je sami naučili, ste pa tudi avtor številnih besedil, producent, scenarist in režiser glasbenih videospotov. Imate še čas za glasbo?

Ja, na morju, ko gremo z družino na dopust, načrtno nimamo televizorja

in takrat se vsi spremenimo. Najbolj pa me veseli, da se otroci spremenijo in ne sprašujejo o tem, kje je tablica, temveč: »Tati, ali boš zaigral kitaro?« In potem igram kitaro in otroci pojejo. Zdaj imamo že čisto svoj repertoar, najljubše slovenske so jim Dan ljubezni, Siva pot, Vem, da danes bo srečen dan. To so ponarodele in za njih zelo stare pesmi, ki pa so se jih naučili. Ampak naučili so se tudi tistih tujih, ki imajo enostavne refrene, kot npr. Knocking on the heaven's door, ali pa Highway to hell. Tak širok spekter skladb znajo odpeti in to, da tvoji otroci poslušajo rock in zraven še pojejo, je za starega rockerja kompliment.

Vaši področji sta tudi matematika in računalništvo, oboje zelo obetavno. Ali vas je kdaj prešinilo, da bi stopili zares v te vode, če bi se razmere poslabšale do te mere, da bi morali iskati rešitve zunaj vsega tega, kjer ste počeli zadnjih 35 let?

Sem realen človek in vem, da sem prestar za kaj takega. Svet se je tako spremenil, da je razpolovna doba znanja vse krajša. Bom dal primerjavo: ko sem diplomiral, sem še isto leto imel priložnost obiskati sejem v Ženevi in tam sem videl japonskega robota, ki je s pomočjo mehke logike, iz česar sem jaz diplomiral, uspel loviti ravnotežje. Zraven je pisalo, kateri programski jezik so uporabljali za tega robota in tudi zgodovinske programske jezike, ki so obstajali pred tem. Med temi je bil tudi jezik, v katerem sem jaz diplomiral. Torej isto leto, ko sem jaz diplomiral, so Japonci uvrščali ta jezik, ki sem ga raziskoval, med zastarele zgodovinske jezike. Zato si ne delam utvar, da lahko kaj na tem področju delam. Prej zmagam v hip hop plesu za najstnike.

Kako vidite prihodnost z umetno inteligenco?

Mi, ki se s tem ukvarjamo, vidimo, da se te spremembe dogajajo že zelo dolgo. V zadnjem letu se je zgodila eksplozija in to nas je vse presenetilo, tudi veliko znanstvenikov. Jaz sem se vprašal, kaj pa če nas bodo računalniki, roboti ali UI premagala, zaslužnjila? To pač ni več neumno vprašanje in tudi najbolj resni znanstveniki opozarjajo pred tovrstno nevarnostjo. Mislim, da nas je ta prihodnost ne samo ujela nepripravljene, ampak celo prehitela nepripravljene.

Imate hišo na robu gozda, živite zdravo življenje, vrtnarite ... Sprva ste to zgolj poskušali, zdaj ste gotovo že delno samooskrbni. Imam prav?

Ja, a poudarek je na besedi delno. Za samooskrbo v pravem pomenu samooskrbe, torej da ne kupiš nič, je potrebno veliko dela. Tisti, ki je samooskrben, mora imeti ogromne količine zemlje na voljo. Realno gledano v Repnjah raste hrana le pol leta. In če pogledam vso hrano, ki sem jo

pridelal, pa marmelade ..., bi lahko samo en mesec na leto živeli od lastno pridelane hrane. Samooskrba je nedosegljiva za nekoga, ki hodi v službo in ima ob hiši samo vrt.

Se pa vsi, ki vrtnarimo, ne pogovarjamo o delu in o stroških, ker če bi se, bi vsi zaprli vrtove. Npr., da posadiš 10 sadik paprike, jih zalivaš, kupiš vse, kar je potrebno, da jih vzgojiš, potem pa vidiš ceno paprike, se lahko hitro neha tak pogovor.

Vam je to, da imate nekaj narave v svojem domu, pomagalo v času pandemije, na kar smo že precej pozabili?

To, da smo pozabili, imate prav. Ravno včeraj smo doma gledali slike in hčerka, ki ima pet let, je vprašala, zakaj imamo vsi maske na slikah. Ker se tega ne spomni.

Mislim, da bi se nam zmešalo, če bi bili v bloku. Ker smo se tega odvadili. Za ljudi, ki živijo v bloku, je bilo hudo, a so tega vajeni. Mi pa smo vajeni vsak dan stopiti v naravo in če bi mi kdo rekel, da moram nazaj v stanovanje brez

vrta in bi veljala še omejitve gibanja na občino kot tedaj, je to nepredstavljivo. Ko so bile omejitve na občino, sem se peljal do meje v Šmartnem in nazaj in do meje pri Cerkljah in nazaj, skratka vedel sem, kje so meje vodiške občine. Vodiške ceste niso narejene v krog, so nekakšna zvezda in takrat sem si želel, da bi bila to malce večja občina. Ampak sem bil vesel, da sem lahko vsaj šel ven. Za tiste, ki tega niso mogli, je moralo biti grozno.

Krvodajalstvo, botrstvo, pomoč deprivilegiranim - to gre z roko v roki z vašimi nazori, ki so: proti rasizmu, šovinizmu, ksenofobiji - in vašim vodilom: za svobodo ljudi in pravico do izbire. Se vam kdaj zazdi, da prihaja ta miselnost znova v ospredje?

V mojem mikro svetu, kar je tudi najpomembnejše, so ljudje, s katerimi živiš, sorodniki. Prijatelje si pa izbiráš in si seveda ne izbiram rasistov za prijatelje. In v mojem svetu je to vedno obstajalo. Tega ne želim izpostavljati, ker če nekomu pomagaš, ne pomagaš zato, da bi se potem s tem hvalil. Če želiš pomagati, pomagaj, ne oglašuj tega, da si nekomu pomagala. Ljudje, s katerimi živim, so bili tudi nekoč taki in so še vedno. Meni ni nerodno vprašati sosede za pomoč in obratno. Si pomagamo. V mojem življenju se to ni spremenilo. Če se je svet spremenil, moji sosede iz otroštva v Celju, Ljubljani in zdaj v Repnjah, so bili vedno prijazni in jaz tudi. Moj svet je bil vedno v redu.

Družina vam veliko pomeni in to ste dokazali tudi z raziskovanjem svojih družinskih korenin. To ni tako enostavno in eksotično, kot se morda zdi na prvi pogled. Ste zadovoljni, da ste sprejeli in izpeljali to idejo?

Med Masajkami v Keniji

Ja. Ne vem, če pride z leti, a človek se začne spraševati. Ne samo zase, ampak tudi za otroke. Jih pogledaš in vidiš barvo oči, njihove lastnosti, vidiš, da znajo risati, ti pa ne, in se vprašaš – od kod si se pa ti vzela? Če ne bi bilo naših dedkov, babic, prababic, praprapra ..., tudi nas ne bi bilo. In to, kje vse so bili, kaj vse so delali, to je na neki način poklon njim, da niso pozabljeni, čeprav oni tega ne vedo. Ampak ne nazadnje tudi zato, da bodo moji otroci nekoč vedeli, od kod so prišli. Čeprav ne verjamem v posmrtno življenje, se mi zdi vseeno prav, da če bo kdaj kdo čez sto let vzela mojo sliko v roko, bo lahko rekel, a to je bil pa moj pradedek, ta se je pa preselil v Repnjo.

Vzgoja, pogovori, kuhanje, vrtnarjenje, druženje s prijatelji - je to vaša voda, brez katere ne gre prav dolgo?

Ja, najhujša stvar je dolgčas. Da bi še to kratko življenje preživel v dolgčasu, gledal v strop, se mi zdi greh. To, kar smo dobili z rojstvom, ni zemlja, je čas. Samo čas imamo in če tega časa ne izkoristimo, smo zapravili

življenje. In čeprav imam namen še zelo dolgo živeti, sem že nekaj časa zadovoljen z vsem tem, kar sem doživel in si rečem, tudi če bo jutri konec, sem zadovoljen. Doživel sem več, kot je eno povprečno življenje.

Dotakniva se še vaših začetkov na RTV Slovenija. Novinar, voditelj, scenarist, producent, avtor, urednik oddaj, poročevalec z bojnih linij, komentator, režiser filmov ... vse to in več ste bili v času, ko je RTV veljala za utrdbo jezikovnih standardov z Ajdo Kalan na čelu. To obdobje je trajalo štirinajst let, kar ni malo za nekoga, ki se je RTV pridružil pri štiriindvajsetih letih. To so bili časi, ko je bilo novinarjev veliko, a poklic novinarja je bil spoštovan. Kako ste si utirali pot, tako mlad v tako veliki in pomembni ustanovi?

Nobena stvar, ko jo gledaš iz daljave, ni tako idealna, kot se zdi. Ljudje radi idealiziramo stvari za nazaj. Tudi takrat so bile težave, je bilo kaj narobe. Takrat sem bil z naskokom najmlajši, kar pomeni, da vrata mladim niso bila tako odprta, kot so danes. Spomnim se, da so me starejši kolegi zelo dobro sprejeli in zdaj v tej novi

situaciji me je tudi veliko starejših kolegov poklicalo. Da se pohvalim – Janez Čuček me je poklical in mi čestital ob imenovanju za predsednika uprave RTVS, kar pomeni, da smo imeli dobre odnose. Ampak veliko ljudi je na to gledalo tudi, kot da je to malo prezgodaj, da bi moral še malo počakati, da bi se moral še malo kaliti. »Mi smo čakali deset let na to priložnost, on jo je pa dobil že prvo leto.«

Danes pa imamo na ekranih zelo veliko mladih in ni nič čudnega, če ljudje mlajši od 30 let dobivajo priložnosti. Stvari so se spremenile.

Kar se pa govora tiče in drugih standardov, se pa ti v celi družbi znižujejo na več področjih. Ni več pomembna slovnica, pa lepopis in bonton. Naše stare mame so imele kot enega ključnih predmetov v šoli lepopis in če nisi lepo pisal, nisi mogel doseči ničesar. Danes ti ni treba znati pisati, ker so tu računalniki. In zakaj bi nekemu težil, ker grdo piše, ker tega na nobenem področju ne potrebuješ. Časi se spreminjajo. Ene stvari so potrebne, ene pa ne več.

Osebnost se mi zdi, da je kultura govora potrebna in pomembna, a mogoče se motim, pa ni več tako zelo pomembna in imajo prav tisti, ki izpuščajo samoglasnike, ne uporabljajo roditelja ..., ne vem. Nisem jaz merilo. Mislim pa, da je na televiziji in radiu to potrebno. Nekje mora nekdo pravilno govoriti, ker če ne, pač ne rabimo jezika. In če tega ne rabimo, ne rabimo kulture in potem ni treba, da obstajamo in se lahko dogovorimo in govorimo vsi nemško ali angleško ali kitajsko.

Prva vaša večja prelomnica na RTVS je bila kreiranje Multimedijanskega centra (MMC) – sestavili ste

ekipo in uspelo vam je. Ste že tedaj premogli posluš za ljudi in razumeli pomen sodelovanja?

Glede na to, da je bil MMC uspešen projekt, je odgovor, ja. Bom pa ob tem priznal, da je bilo veliko tega bolj plod srečne roke in naključja, kot premisleka. Takrat sem za nekoga ocenil, da je v redu brez toliko izkušenj, kot jih imam danes. In takrat sem naredil veliko intuitivnih potez, veliko je bilo naključnih, ampak so se izkazale kot dobre.

Je pa res, da je to v življenju na vseh področjih tako. Ko smo mladi, se gremo neke projekte, ki nam uspejo zato, ker ne znamo. Ker ko vse znaš, vidiš veliko ovir, veliko razlogov, zakaj ti ne bo uspelo in potem se tega ne lotiš. Starejši ne odpirajo novih podjetij, ker poznajo preveč težav, ki se lahko zgodijo, ne menjajo karier, ker vedo, kaj vse bi lahko šlo narobe. Mlad človek pa ne ve, kaj bi lahko šlo narobe in skoči v vodo, splava in mu stvari uspejo. S tega vidika imam danes bistveno več izkušenj, kot sem jih imel takrat, ko sem začel MMC, ampak morda mi je MMC uspel rav-

no zato, ker sem imel manj izkušenj. **Po uspehu z MMC-jem je apetit raste - takrat ste se poigrali z idejo o odhodu, a ste ugotovili, da ste kader javnega interesa. Kaj to pomeni, poleg očitnega, seveda?**

Med mojimi prijatelji je veliko uspešnih podjetnikov in ko smo se nekoč pogovarjali, je padlo vprašanje o tem, kaj bi, če bi z lune ali loterije padlo 100 milijonov evrov. Znesek, ki ga človek ne more porabiti. Sem rekel, da bi naredil eno tako televizijo. Pa so se začudili, češ da to ne nosi veliko denarja. Pa sem pojasnil, da tega ne bi naredil za denar, temveč da bi delal oddaje, ki se jih ne splača delati, kot npr. dobre dokumentarne filme, izobraževalne oddaje. Pa niso razumeli, zakaj. Povedal sem, da zato, da bi ljudje okoli mene imeli možnost to videti, da bi bili razgledani, izobraženi. Saj ni bistvo 100 milijonov evrov v tem, da okoli sebe sezidam zid, trdnjavo in živim v rajju, okoli mene je pa pekel neizobraženih, nerazgledanih ljudi. Ne nazadnje bi se rad družil z ljudmi, predvsem pa bodo ti ljudje slej kot prej podrli ta zid. Ker ko bodo gledali graščaka, ki živi dobro

življenje, se bo zgodil kmečki punt. Človekov cilj v življenju ne more biti to, da je tebi super, za druge te pa briga, ampak da je vsem nam super, ker potem ne potrebuješ 100 milijonov evrov, saj imamo vse. Si vsi pomagamo. Zakaj bi jaz imel 100 milijonov evrov in najemal ljudi, da bi delali za mene, če imam lahko dobre sosedске odnose in mi sosed pomaga, ko kaj potrebujem?

S kandidaturo za direktorja TVS leta 2010 ste zagotovo zbudili kakšno zaspano uho. Se vam je to obrestovalo pozitivno?

Odgovoril bom filozofsko – gledam zadnji trenutek. In ker je v zadnjem trenutku vse v redu, to pomeni, da me je ta pot pripeljala na končni cilj. Se pravi, da se je v redu končalo. Če bi bilo takrat drugače, potem danes ne bi bil tukaj. In če mi je danes v redu, mi nekje drugje ne bi bilo v redu.

Če pa gledam prav tisti takratni trenutek, pa seveda nisi srečen, če ti nekaj ne uspe. S svojo kandidaturo sem zagotovo dobil več ne-prijateljev kot prijateljev, ker s tem postaneš nevaren in ogrožaš ljudi ... Takrat, kratkoročno gledano, se mi karte niso obrnile najboljše in tudi nekaj časa sem zelo težko kakšno pametno stvar dobil za delati. Samo zato, ker so nekateri to razumeli tako: ta je nevaren, ta je ambiciozen, ljudi, ki so ambiciozni, pa je treba malo nazaj tiščati, da jim ne bodo preveč zrasli grebeni.

Nato je prišlo povabilo za pomočnika direktorice TVS. Kako bi z eno besedo opisali ta čas?

Uspešen.

Nato je prišlo do razrešitve direktorice, stavke, pridružili ste se opo-

zicijski stavkovni skupini, prejeli opomin vodstva ... Zgodba še ni dosegla konca, a v njej se niste skrivali. Bi to ponovili, če bi se vse znova odvilo, kot se je?

Nikoli se nisem skrival. Če začnemo z Roško, kjer je bilo na začetku zelo problematično, danes pa se je razvilo v vseslovensko gibanje. A na začetku ni bilo tako, bili smo cenzurirani, ko smo o tem pisali. Tudi če govorimo o vojni za Slovenijo. Če greste pogledat poročila, boste videli, da je tedaj zelo malo novinarjev poročalo, večina je bila na varnem.

Če nekaj delaš, se ne moreš skriti. Jaz ne bi mogel živeti sam s seboj, če bi nekdo drug bil bitke, namesto mene. To ne pomeni, da se grem vse bitke, ampak v bitkah, ki so pomembne, moraš sam sodelovati, ne čakati, da namesto tebe to opravi neka najemniška vojska. Tudi zadnja bitka za RTVS – ne bi mogel živeti sam s sabo, če bi samo gledal, kako se neki mladi ljudje, ki še nimajo svojih hiš,

imajo kredite, borijo, jaz bi pa lepo čakal, da bo vsega konec. Pa bi lahko mirno čakal, ker mi ni bilo treba, ker imam pogodbo za nedoločen čas in se me praktično ne da odpustiti, sem tudi že tako star, da se tako starih ljudi ne meče kar tako na cesto. Lahko bi čakal, ne vem pa, kako bi potem spal. Zadnji dve leti zagotovo ne bi mogel spati in samega sebe pogledati v ogledalo.

RTVS je zdaj dobila nov svet, zgodile so se volitve predsednika uprave RTVS – vse to obeta velik preobrat. Ob izvolitvi za predsednika uprave RTVS ste povedali, da je glavni produkt RTVS program. To so ljudje, njihove ideje, znanja in orodja, ki jih za to potrebujejo. Poudarek je na ljudeh, in ko pravite: voditelje je treba graditi in odnose je treba normalizirati – za to je potreben človeški odnos. Drži?

Ja. Nobena oddaja ne nastane zaradi denarja, zaradi tega, ker smo kupili kamere, ker imamo levo ali desno

oblast. Nastane izključno zato, ker so jo naredili ljudje. Nekdo je napisal tekst, nekdo ga je povedal, nekdo je stal pred kamero, nekdo jo je vklopil ... Vse, kar gledamo po televiziji in poslušamo po radiu, nastaja izključno zaradi ljudi. In če jih vzameš stran, ni nič. Ne ostane polovica, ostane nič

Če iz torte vzameš sladkor, imaš še vedno torto, samo tako dobra ni. Če pa iz oddaj vzameš ljudi, nimaš nič. Ljudje so ključni in osnovni in če se ne počutijo dobro, niso motivirani, cenjeni, potem tudi oddaj ni oz. te niso dobre. In kdor tega ne razume, ni na pravem mestu. Ni v pravi službi in lahko gre kam drugam.

So vas ljudje v življenju že kdaj nepojmljivo presenetili - v dobrem ali slabem?

Zagotovo so. Vsakega. Je pa z leti presenečenj manj, ker na začetku, mlajši kot si, vse idealiziraš, starejši kot si, pa si pripravljen na vse, dobro in slabo in te nič več ne preseneti. Najlepša stvar te razveseli, najslabša te zaboli, a preseneti te skoraj težko še kaj.

Ker imate največ opravka z ljudmi, je to, da jim ves ta čas izkazuje spoštovanje, lastnost velikega človeka. Tudi na seji sveta RTVS, kjer so vas izvolili za predsednika uprave, ste povedali, da vam je uspelo zaradi ljudi. Ste timski človek. Ja?

Vsekakor. Razen ko plavam.

Priznanje, da je vaša »hiba« starost, se zelo redko sliši. Tudi to, da se boste dali podučiti o stvareh, ki jih ne poznate. Ljudje zelo neradi priznamo svoje pomanjkljivosti. Prav osvežujoče je tole in Ni vprašanje. Na RTV bomo spet ponosni, ste dejali. Gre torej za projekt nacionalnega interesa, na kar pristojni

občasno pozabijo. A državljani ne. Človek ne. In uprava, ki bo zdaj vodila in upravljala RTVS, tega tudi ne bo smela. Že v svojem prvencu o tovarnah ste pokazali, da je res v slogi moč, da se z zaupanjem in korektnostjo lahko dosežejo zgodovinski napredki in da ljudje to potrebuje. Se tudi vam zdi to priložnost, da kot predsednik uprave dokažete, da se to ni spremenilo?

Tega ne jemljem kot izziv, ker se nisem prijavil na to delovno mesto iz teh razlogov. V bistvu me je sem pripeljala kompletna pot vsega tega dogajanja zadnjih let. Jaz nisem imel ambicije končati kariere na vrhu RTV-ja, nisem imel ambicije priti v vodstvo v teh letih. Moje ambicije so bile čisto drugačne. Biti čim več časa z družino, delati dokumentarne filme. Karierno ne potrebujem izzivov, sem karierno zadovoljen. Izzive najdem čisto nekje drugje.

Ampak celotna situacija nas je vse pripeljala do tega, da smo nekako morali to narediti. Mi nismo želeli dobivati opominov, delati stvari, ki so pod našim nivojem znanja in profesionalnosti. Celotna situacija nas je v to prisilila in nekako smo morali to narediti. Veliko smo se pogovarjali o tem in da če nam ta hiša nekaj pomeni, potem je pač to treba narediti, saj če ne, te hiše več ne bo oz. ne bo takšna, kot si mi želimo, da bi bila in kot jo javnost pričakuje. In poteze so se dogajale nekako same od sebe. Od stavk, protestov, referendumov, en korak je šel v drugega in na koncu se vprašaš, kaj bo po tem, kaj bomo pa po tem? In je pripeljala do tega, da moramo nekaj narediti in pod tem je bilo tudi to – Zvezdan, moraš kandidirati.

To torej ni bil moj načrt. Tovarne pa so gradili načrtno, ker judje potrebu-

jejo delo, avte, obleke. Moj načrt pa ni bil to. Jaz sem želel biti z družino na morju. Ker pa me je življenje pripeljalo v to, se bomo pa zdaj šli en tak projekt. Ni pa bila to moja osebna ambicija.

RTVS v vsako slovensko vas - tudi Vodice?

Vsekakor. Žal so Vodice v nacionalnih medijih samo v povezavi s cesto in kanalizacijo. To je katastrofa, pa ne, ker sem Vodičan, ampak na splošno. Tudi kot Celjan mislim, da je absolutno premalo znana zgodba o Celjskih grofih in Veroniki Deseniški – za svetovni turizem bi se povsod stopili, da bi imeli eno tako zgodbo, ki vsebuje moč, vojne, ljubezen, prevaro. To je neskončna filmska zgodba, ki je, ko priletiš na Brnik, ne izveš. Imamo samo sliko Bleda, ki je lep, ljudje pa potrebujejo zgodbe, zato potujejo na razne konce sveta – zaradi zgodb. In v Vodicih imamo zgodbe. Imamo Johanco in vsaka občina v Sloveniji ima eno zgodbo, kužno znamenje, staro cerkev, povsod so zgodbe, ki jih poznajo lokalni prebivalci in so zanimive. Ljudi zanimajo zgodbe. Če dobiš iz vseh slovenskih občin po eno zgodbo, ti ni treba delati drugega. Teh 212 zgodb naredimo in smo zmagali.

Tudi Vodiški Kopitar je v obdobju prenove, zato bi bili hvaležni za popotnico moža, ki res veliko ve in zna.

Vsekakor sem vsakič vesel, ko pride Kopitarjev glas v naš nabiralnik, vedno ga preberemo, pogledamo, vedno najdemo kako zanimivo zgodbo. Vsem članicam uredniškega odbora želim še naprej čim bolj uspešno delo in da bi se tudi kakšne vaše zgodbe uspešno razširile ne samo po Vodicih, ampak tudi širše.

Ob koncu šolskega leta

 HEDVIKA ROSULNIK
 TINA KOSEC

Ob koncu šolskega leta se različne dodatne, obogatitvene dejavnosti vrstijo tudi v vrtcu. Otroci so si ob zaključku projekta Ciciuhec v Kulturnem domu ogledali predstavo in odšli na zaključne izlete.

S posebnim veseljem smo v okviru medgeneracijskega sodelovanja v vrtcu gostili babice in dedke in ob tem zbirali za vodiško Karitas. Vrtci so ta dan pokali po šivih, vendar smo mlajši in starejši uživali ob druženju na naših igriščih. Ob poti smo pospremili in navijali za Deželaka Junaka. Ker smo tudi pozimi močno navijali za Žana Kranjca, nas je olimpijski prvak razveselil z obiskom v vrtcu.

Ob Zdravljici smo mu okrog vratu obesili še eno posebno, srebrno olimpijsko medaljo. Starejši otroci so zaplesali in zapeli z Damjano Golavšek, na skupnem zaključnem sre-

čanju. V sončnem popoldnevu so otroci in starši uživali v različnih delavnicah. Jamarsko reševalna služba je omogočila, da so se otroci spuščali po pravi jeklenici, za kar se iskreno zahvaljujemo jamarskim reševalcem, posebej hvala mami, Emi Jenko za organizacijo. Najstarejše otroke čaka še letovanje v Seči in slovo od vrtca. Poslavlja se 59 »malih šolarjev«, približno toliko bo jeseni novincev. Žal je za nekatere, rojene v l. 2022 zmanjkalo prostora.

VLJUDNO VABLJENI NA PRIREDITVE OB OBČINSKEM PRAZNIKU OBČINE VODICE

Petek, 8. 9. 2023, ob 19. uri

**SLAVNOSTNA SEJA OBČINSKEGA SVETA OBČINE VODICE
s kratkim kulturnim programom**

Kraj: Kulturni dom Vodice

Sobota, 9. 9. 2023, ob 14. uri

FESTIVAL PIVA IN KULINARIKE V ORGANIZACIJI PDV

Kraj: Pod lipami v Vodica

Petek, 29. 9. 2023, ob 15. uri

TRADICIONALNO SREČANJE OB MEDNARODNEM DNEVU STAREJŠIH

Kraj: Kulturni dom Utik

Iskrene čestitke ob občinskem prazniku!

Vaja GZ Vodice, požar v naravnem okolju

UROŠ TALAN
ARHIV PGD POLJE

Verjetno je marsikoga, v torek 11. julija, presenetil zvok gasilskih siren. Ne, ni šlo za intervencijo, šlo je za vajo Gasilske zveze (GZ) Vodice, dejansko največjo do sedaj. Avtor vaje, Jože Pavlič, poveljnik GZ Vodice, je skupaj s pomočniki iz vodstva GZ ter Poveljstva GZ pripravil vajo z naslovom: **Požar v naravnem okolju. Območje izvedbe: Severno pobočje Rašice, med vasema Vesca in Vojsko. Da ste občani zaznali kar nekaj siren, prelet helikopterja Slovenske policije, botruje dejstvo, da je bila vaja res množično obiskana. Poleg enot iz domače GZ Vodice so na vaji sodelovali predstavniki: GZ Medvode, GZ Komenda, GZ Mengeš, GZ Ljubljana, PP Medvode, Helikopterska enota Slovenske policije z Brnika, domači traktoristi, Enota za pomoč vodenju (EPV) GZ Ljubljana ter EPP (enota za prvo pomoč) GZ Vodice z reševalnim vozilom.**

Na vaji je tako sodelovalo kar 151 predstavnikov, od tega 138 gasilcev. Na vaji je sodelovalo skupaj 34 gasilskih vozil, 2 policijski vozili, 1 reševalno vozilo, 2 traktorja in 1 helikopter. Cilj vaje je bilo:

- preverjanje uspešnosti delovanja štaba GZ Vodice,
- vaditi komunikacijo med sektorji in vodstvom intervencije in
- vzpostavitev ustrezne distribucije požarne vode na kraj.

Vaja se je s prvimi pozivi začela ob 18. uri. Najprej so na kraj prišle enote iz GZ Vodice (vseh 6 PGD), ki jih je vodstvo intervencije, ki je delovalo v štabu na križišču med Poljem in

glavno cesto Vojsko–Vesca, evidentiralo in poslalo na posamezne lokacije. Območje namišljenega požara je bilo razdeljeno v štiri sektorje, katerih namen je bil obkrožiti požarišče in požar s posredovanjem enot tudi pogasiti.

Večji del enot iz GZ Vodice je delovalo na t. i. **»sektorju Vojsko«** (ta je bil lociran na JZ pobočju Rašice, pri »strelišču« ob vznožju Rašice). Naloga tega sektorja je bila, da vzpostavi črpanje vode iz potoka Graben s pomočjo dveh motornih brizgaln (MB) in vodo preko cevi spravi čim višje po pobočju Rašice. Cilj je bil presekati ogenj, ki se širi iz smeri Vesca proti Vojskemu. Delo na terenu je bilo zaradi strmine, vročine zelo zahtevno. Spraviti v hrib vse gasilske armature (cevi, ročnike, trojake, dodatne MB ...), ni bilo enostavno, zato je scenarij vaje predvidel tudi uporabo druge tehnike, v tem primeru traktorjev, ki so pomagali enotam na terenu spraviti vso opremo v hrib. Veliko pa je bilo območij, kjer traktorju ni uspelo priti, tam pa so gasilke in gasilci morali v teren peš. Torej sektor Vojsko je moral vodo spraviti čim višje po

terenu, v smeri proti poti, ki vodi od Sela na Rašico. Razpotegnili so dva cevovoda v skupni dolžini pribl. 740 m in s pomočjo še dodatne MB vmes spravili vodo po hribu navzgor do ročnikov (število ročnikov 12).

Takoj na začetku smo vzpostavili tudi t. i. **»sektor helikopter«**, ta je deloval na SZ delu, spodaj na pobočju Rašice. Naloga sektorja je bila vzpostaviti bazen za zajem vode za helikopter in distribucijo le-te v središče požarišča med vsemi preostalimi sektorji. Na tem sektorju so morale enote vzpostaviti napajalno linijo do bazena, in sicer med bazenom, ki je bil lociran ob vznožju Rašice, ter glavno cesto Vojsko, Vesca, na kateri so v konvoju gasilske cisterne dovažale vodo. Vodo se je črpalo iz hidranta na glavnem križišču na spodnje križišču na Selu (avtobusna postaja), kjer je zagotovljeno tudi ustrezno obračališče za cisterne. Tja so bili poslani predvsem GVC (gasilska vozila s cisterna) z večjo količino vode (5000 l vode ali več). Na začetku je bila potreba po vodi večja. Kasneje, ko smo zagotovili dovolj cistern, pomanjkanja vode ni bilo zaznati. Ve-

deti je treba, da helikopter s pomočjo košare t. i. »bumby-bucket« naenkrat pobere 800–1200 litrov vode. Vodo pa so na pobočje raztrosili v dobrih 3 minutah. Bazen pa ima kapaciteto 6000 litrov vode. Tako da je bilo treba dobro organizirati kroženje cistern, da smo imeli vedno dovolj vode. Kar nam je tudi uspelo.

S SV smeri, nasproti sektorja Vojsko, je bil v nadaljevanju vzpostavljen tretji sektor, t. i. **»sektor Vesca«**, katerega naloga je bila preprečiti širitev požara proti naselju Vesca. Vmes je namreč veter spremenil smer in začel pihati proti Vesci. Prav tako so na tem sektorju vzpostavili pribl. 500 m cevovoda, uporabili so 5 ročnikov, s katerimi so gasili talni gozdni požar. Črpali so prav tako v Grabnu. Na tem sektorju so delovale predvsem enote iz GZ Medvode in GZ Mengeš ter domača enota PGD Zapoge. Distribucija opreme v hrib je bila tu zahtevnejša, ker traktorju zaradi konfiguracije terena ni uspelo priti čisto na vrh. Večji del opreme so prenesli gasilske in gasilci peš po hribu navzgor. Dodatno težavo jim je povzročalo tudi dejstvo, da se je glavna motorka na črpališču pokvarila in jo je bilo treba nadomestiti iz drugega sektorja. Tudi na tem sektorju so višinsko razliko v vodnem stolpcu reševali z dodatno motorno brizgalno vmes, s pomočjo t. i., gasilske verige z MB.

Četrty sektor pa smo vzpostavili na makadamski (»glavni«) gozdni cesti na Rašici v smeri Selo–Rašica nasproti sektorja helikopter, bližje sektorju Vesca, kjer so od zgoraj, po hribu dol peljali linijo (cevovod) proti sektorju Vesca, s katerim smo se skoraj združili in s tem v največji meri obkrožili požar. Ta sektor smo pomenovali **»sektor Ljubljana«**, zgolj

zato, ker je večji del enot prihajal iz GZ Ljubljana.

Na vseh štirih sektorjih so bili domači vodje sektorjev, ki so predstavljali povezavo med štabom in terenom. Tudi v štabu smo delovali zgolj domače gasilke in gasilci.

Zelo hitro se je pokazala potreba po vzpostavitvi še enega, temu bi lahko rekli, logističnega sektorja, in sicer na lokaciji štaba. Tam smo imeli dodatne enote iz GZ Komenda, ki so bile v pripravljenosti za resno interveniranje na terenu, saj so vse enote iz GZ Vodice sodelovale na vaji. Na tej lokaciji je delovala še EPP GZ Vodice, ki je služila za potrebe, če bi na terenu prišlo do kakšne poškodbe. V štabu smo locirali tudi gasilske kombije, t. i. gasilska vozila za prevoz moštev (GVM), ki so opravljale predvsem logistične naloge (prevoz opreme med sektorji, s pomočjo GVM smo prevažali tudi pitno vodo na sektorje, služili so nam kot kurirji in so enote, predvsem iz sosednjih GZ vozili na lokacije ...). Najbolj pomembno vozilo in velika dodana vrednost vaji pa je bilo štabno vozilo GZ Ljubljana, t. i. vozilo EPV = enote za pomoč vodenju. To vozilo je samostojno, samozadostno z elektriko, najsodobnejšo IT-opremo. Njeni člani so v vozilu pokrivali vsak svoj sektor in vodstvu intervencije pomagali pri prenosu informacije med štabom in sektorji. To je zaradi dolgoletnih izkušenj delovalo brezhibno in tekoče. Vidi se, da nam v GZ Vodice tudi vodenje štaba ni bila povsem novost, nekaj na račun izkušenj iz preteklosti (intervencija neurje v Vodichah v 2022, požar na Krasu ...) in predvsem na račun dodatnih usposabljanj in vaj, ki smo jih na temo delovanja štaba izvedli v preteklih letih v GZ Vodice. Za še

boljše delovanje pa usposabljanja na tem področju načrtujemo tudi v prihodnje. V štabu se nam je pridružil tudi župan OV, Aco Franc Šuštar, ki je na zaključku, ki je potekal v PGD Šinkov Turn, vse zbrane tudi nagovoril.

Vaja je trajala do 20. ure, ko smo vajo prekinili, pospravili vso opremo in se preselili pred gasilski dom v Šinkovem Turnu, kjer je bila za udeležence vaje predvidena tudi malica. Pred družabnim delom smo z uradnim postrojem vseh udeležencev tudi zaključili vajo. Analizo pa smo opravili vodje po postroju med malico.

Vajo lahko ocenimo kot zelo dobro organizirano, množično obiskano, zahtevno, pa vendar dobrodošlo in nadvse uspešno. Gasilci, vedno, ko ne pride do poškodbe kakšnega od udeležencev, lahko brez slabe vesti ocenimo akcijo kot uspešno. Iz vaje smo se vrnili brez poškodb, le z dobrimi vtisi, poškodovana oprema pa tudi ni terjala prevelikega davka.

S to vajo smo pokazali, da znamo, da zmoremo. Da smo povezovanje med sosednjimi GZ v zadnjih letih okrepili do te mere, da so se sosednje odzvale brez obotavljanja ter množično. Zavedati se moramo, da sami (GZ Vodice) tako obsežnega požara ne bi uspeli pogasiti. Za prihodnje leto že imamo v mislih vajo, tokrat na Repenjskem hrib, ki zaradi manka naravnih virov v bližini in neposredne bližine vasi Repenj in Dobruše predstavlja dodaten izziv. Ne dvomim o uspehu vaje.

Vajo smo ustrezno ovekovečili s posnetki in slikami s pomočjo več fotografov in snemalcev. Pripravili bomo tudi promocijski film za našo GZ, ta bo lahko služil tudi kot promocija naše občine.

Tek na Kristalno palačo »Alive Step up«

URBAN KOGLAR
ARHIV PGD VODICE

Gre za zelo težko, fizično in tudi psihično naporno preizkušnjo vsakega posameznika. Premagati je treba kar 479 stopnic oziroma 21 nadstropij. Tekmovanja se lahko udeležijo vsi v različnih težavnostnih kategorijah (vse skupaj osem kategorij, od tega so tri gasilske).

13. maja 2023 je šest naših članov PGD Vodice doseglo kar dvojno zmago v štafetnem teku na najvišjo stolpnico v Sloveniji.

Ena naša ekipa se je preizkusila v gasilski štafeti, kjer tekmujejo trije gasilci (Filip Pirc, Filip Nastran, Davor Žebovec), vsak mora osvojiti vrh Kristalne palače in na startu predati štafetno palico. Za to kategorijo se uporablja naslednja oprema: čelada, izolirni dihalni aparat (brez uporabe maske), ognjevarne rokavice, škornji in ognjevarna obleka. Ekipa je kljub veliki konkurenci zasedla prvo mesto!

Člani druge ekipe (Andrej Gyergyek, Urban Hafner, Peter Skubic) so se pomerili v še težji oziroma najtežji kategoriji. Gre za »ekstremno step up štafeto«, pri kateri morajo gasilci

uporabljati maske, ki so ves čas teka priključene na izolirni dihalni aparat. V tej kategoriji naši člani že od leta 2019 držijo rekord najboljšega doseženega časa! Lahko rečemo, da so svojo konkurenco pustili »nekaj stopnic pod sabo«.

Več o natančnih pravilih in zahte-

vah, vseh rezultatov in drugih informacij lahko dostopate na spletu.

Našim članom iskreno čestitamo za doseženi prvi mesti! Dosežen rezultat je jasna slika fizične in psihične pripravljenosti naših operativcev. Fantje, vse pohvale in le tako naprej,

Na pomoč!

Pesem na vasi

✍️ 📷 RADO ČUK

Kulturno društvo Matije Koželja je v soboto, 20. maja, organiziralo že tradicionalno prireditev Pesem na vasi. Čeprav je bila želja, da se zapoje in morda zapleše pod lipo, pa vremenske napovedi niso obetale lepega večera, zato smo se raje zbrali v dvorani v Utiku, ki so jo poslušalci prav lepo napolnili.

Najmočnejši nagib za pripravo programa so bili tedni ljubiteljske kulture (TLK), ki se vsako leto odvijajo po celi Sloveniji in zamejstvu. Tudi v občini Vodice se temu povabilu radi odzovemo. Ti tedni želijo opozoriti na pomen, kakovost in množičnost ljubiteljskega ustvarjanja.

Podobnih dogodkov je v državi v TLK nad 1000, kar pomeni svojevrstno priznanje več kot 107.000 ljubiteljskim kulturnim ustvarjalcem, ki so povezani v več kot 5000 kulturnih društvih ter svojo energijo in čas ljubiteljsko (torej brez plačila za svoje delo) namenjajo kulturi.

Tokrat so program pripravili Matici, Žametnice, mladi instrumentalisti in ansambel Prilika.

Kot solista sta na harmoniko zai-grala mladi Valerij Barle s Skaručne in Nik Plut iz Vodice, ki je v začetku maja na Zlati harmoniki Bled '23 osvojil zlato priznanje. S poznanim motivom iz zabavne glasbe nas je s trobento navdušil Tadej Dominko iz Utika, prava poslastica za uho pa je bil tudi družinski trio Podgoršek iz Polja: Živa na violini, Neža na flavti in mama Špela pri klavirju.

Ženska vokalna skupina Žametnice je pod vodstvom Marije Čuk zapela: Tam gori za našo vasjo, Pa se sliš',

Mrzel veter, Travenči so že zeleni, Da bi biwa liepa ura, Triglav, Beli cvet in Dajte mi zlatih strun. Moška pevska skupina Matici je zapela Slovenec sem, Po jezeru, Pesem od rojstva, Naš maček, Žabe, Ko 'b sodov ne b'lo in Ko zarja zlata nam gore. Prav lepo je bilo slišati tudi nekaj narodnozabavnih taktov v izvedbi ansambla Prilika, ki ga sestavlja-

jo člani KD. Za prijetno vzdušje in okus so ob koncu poskrbele sladice in kozarček za žejo.

V društvu smo bili zelo zadovoljni tako z obiskom kot s programom in razpoloženjem. Želimo si, da bi imeli podoben dogodek prihodnje leto na kak lep in topel majski večer ter bi podobno druženje izpeljali pri kakšni domačiji sredi vasi.

70 let gospoda Petra Slevca

VERNIKI PODRUŽNIČNE CERKVE
SVETE LUCIJE NA SKARUČNI

Gospod Peter Slevca je praznoval častitljivih 70 let. 70 let aktivnega življenja z vzponi in preizkušnjami ter že skoraj 45 let mašništva. Verniki podružnične cerkve svete Lucije na Skaručni (župnija Vodice) smo mu v velikem številu čestitali ob prvi julijski nedeljski maši. Čestitkam so se pridružili tudi farani nekdanjih far, kjer je služboval duhovnik Peter, torej farani župnije Črnomelj in Pirniče. Prav tako so njegov jubilej počastile narodne noše iz Društva narodnih noš in kočijažev občine Vodice ter Godba Vodice.

Božja previdnost je gospoda Petra Slevca pogosto izbrala za zahtevne naloge, saj je s svojim delom vedno dokazal, da je vreden božjega zaupanja. Prva prava duhovna preizkušnja ga je čakala v Pirničah. Leta 1985 je bil imenovan za prvega duhovnika novoustanovljene župnije Pirniče. Že takoj na začetku ga je čakal izziv, kako odkleniti staro cerkev. Z njegovo modrostjo, potrpežljivostjo in s preprostim odnosom do sočloveka je kmalu prišel do ključev in začel maševati v stari cerkvi. Pred njim je bil še večji izziv, postaviti novo cerkev. Z božjo pomočjo in darovi faranov je bila zgrajena cerkev Marije Vnebovzete v Pirničah. Farani Pirnič so ga ohranili v lepem spominu tudi zaradi njegovih znamenitih prihodov s konjem na veselico. Ljubezen do konj in hribolazenja je prenesel tudi v župnijo Črnomelj, kjer je služboval od leta 1997. Črnomaljški ne bodo pozabili skupnega osvajanja Triglava. Da ga imajo še danes skoraj za svojega,

vidimo tudi verniki podružnične cerkve svete Lucije na Skaručni, ko nas po polnočnici pred cerkvijo veseli počastijo in poklepetajo z nami. In ravno v Črnomlju je bil postavljen pred veliko osebno preizkušnjo, kajti precej močno ga je zaznamovala bolezen. Zaradi zdravljenja je leta 2005 zapustili to župnijo, se pozdravil in kmalu prišel za duhovnega pomočnika k nam, na Skaručno, v varstvo svete Lucije. Prepričani smo, da ga je ohranila pri življenju njegova ljubezen do življenja, globoka vera, zaupanje v Boga in vedra narava.

Verniki podružnične cerkve na Skaručni smo veseli, da je gospod Peter med nami. Cenimo, da je z nami ob težkih trenutkih, ko nas bodri in spodbuja. Veseli smo, ko smo skupaj ob lepih trenutkih, ko se skupaj veselimo. Zahvaljujemo se mu za vse njegove napotke, enostavne, vendar vsebinsko bogate pridige, klepete, ko se srečamo, za vse bombončke, ki jih

razdeli med nas (slednji so še posebej slastni, ko ga dobimo na Šmarni gori ali Rašici, kamor tudi on rad zahaja). Z veseljem mu pomahamo ali ga povabimo na kavo, ko kolesari po naših vaseh in črpa navdih za nove pridige. Cenimo, da nas s svojim življenjem in zgledom vedno znova uči, da moramo imeti radi Boga, sočloveka, sebe, da moramo zaupati v vero, molitev, da moramo spoštovati drug drugega. Da nobena preizkušnja ni prevelika in da z molitvijo in vero lahko prebrodimo tudi najtežje trenutke.

Spoštovanemu gospodu Petru želimo veliko božjega blagoslova, naj vsem nam božja previdnost nameni, da bomo še dolgo časa skupaj. Želimo mu veliko zdravja, modrosti, jasne besede, veliko ljubezni do življenja. Želimo mu še veliko sprehodov z njegovim psom, veliko kolesarskih kilometrov med nami, lepih skupnih trenutkov.

Pohod na Mengeško kočo

 DRAGICA SODNIK

Članice DU Bukovica-Šinkov Turn smo tudi v letošnjem letu pridno obiskovale telovadbo v dvorani Utik. Vadba je potekala pod vodstvom mentorice ge. Marte Seršen. HVALA TI!

Telovadba je potekala vsak ponedeljek in četrtek ob 19. uri. Začele smo v mesecu oktobru 2022 in končale 22. maja 2023. Udeležba je bila odlična, povprečno 15 do 20 članic. Ker smo telovadke in damo nekaj nase ter skrbimo za svojo gibčnost in predvsem za zdravje, smo se odločile tudi za pohod na Mengeško kočo. V petek, 26. maja, smo se ob 12. uri dobile na parkirišču pod Mengeško kočo. Seveda je bil kar projekt, kako se pripeljati do cilja, ker je bilo v Mengšu še vedno veliko gradbišče. Primerno obute, oprtane z nahrbtniki in s palicami v rokah, smo se napotile proti vrhu kar po gozdni poti. Bilo je lepo spomladansko vreme, ne prevroče in tudi ne prehladno. Spremljali so nas oblaki, ki so bili različnih oblik in velikosti, tudi sonček nas je spremljal pri hoji. Hoja

je bila prilagojena za vse udeleženske pohoda, sproščena, počasna ter namenjena pogovorom in opazovanju narave. Bukve in smreke so se kazale v svojih prelepih barvah, na tleh smo z veseljem opazovale spomladanske cvetlice. Oglašali so se ptički in okoli nas so se spreletavale majhne drobne žuželke. Malo pod vrhom so nas pozdravile kozice, ki

so nas leno opazovale in se niso dale motiti. Na vrhu Mengeške koče nas je čakalo dobro kosilo s pijačo in sladico.

Bilo nam je zelo lepo. Druženje je pa tisto, kar največ pomeni nam starejšim.

Hvala vsem za prijeten dan in za čas, ki ste si ga vzele, prihodnje leto pa nasvidenje!

Srečanje starejših in bolnih

✂️ 📷 MARTINA JENKO

Na binkoštno nedeljo, 28. maja, je bilo v vodiški cerkvi spet živahno. Potekalo je tradicionalno srečanje starejših in bolnih. V minulih letih so prispevali pomemben del, ki daje trden temelj krščanski skupnosti v naši župniji, zato smo jim s tem dogodkom želeli izraziti spoštovanje in zahvalo.

Srečanje smo začeli s slavnostno mašo. Bogu smo se zahvalili za pretekla leta in ga prosili, da bo tudi v prihodnje z nami. Župnik, gospod Franc Mervar, je med mašno daritvijo podelil zakrament bolniškega maziljenja, da bi nas z milostjo Svetega duha okreplil in poživil. Sveti duh bo vedno naš pomočnik, tolažnik in vodnik. Vsako življenjsko obdobje ima posebnosti, v starosti in bolezni pa je pomembno, da človek v sebi najde moč, da vztraja in gre naprej. Čudež je v tem, da življenje cenimo takšno, kot je, se veselimo in medsebojno poveujemo.

Bogoslužje je s svojim petjem polepšala glasbena skupina Matici.

Po maši smo v pastoralnem domu pripravili pogostitev. Ta čas je bil namenjen obujanju lepih spominov in srečanju starih prijateljev. Veselje ob ponovnem snidenju je napolnilo prostor in ostaja v srcih vseh prisotnih. Tudi za vse prostovoljke Župnijske karitas Vodice je srečanje s starejšimi tisti del poslanstva, ki ga pripravljamo z največjim veseljem.

Ob prijetnem druženju je popoldan hitro minil in že smo se morali posloviti. Zahvaljujemo se vsem, ki ste si vzeli čas in s svojo prisotnostjo obogatili slavnostni dogodek.

*Ko srce začuti, da je za
sencami dnevnih dogajanj
vse tako,
kot mora biti, potem duša
vzdrhti v radosti.
Potem se prerodi v rado-
stno hvaležnost, v zahva-
lo, v brezmejno veselje.
Jože Urbanija*

Udeležba **MePZ Biser** na 14. Mednarodnem tekmovanju pevskih zborov in vokalnih skupin **Zlata lipa Tuhlja**

✎ STANKA KERT
 📷 IRMA BIZJAK

Tekmovanje je potekalo v soboto, 3. junija, v Kongresnem centru Hotela Well v Tuheljskih Toplicah pod naslovom »U pjesmi su narodi ujedinjeni«, v prevodu »Narodi so združeni v pesmi«. V konkurenci so bili zbori iz Slovenije, Bosne in Hercegovine, Madžarske in Hrvaške.

Na deževno soboto navsezgodaj zjutraj smo se podali na pot proti Hrvaški. Ko smo zapustili avtocesto, smo se zapeljali skozi Hrvaško Zagorje, ki je posejano z griči, gozdovi in travnatimi poljanami, ter po dobrih dveh urah srečno prispeli na cilj. Že takoj na začetku dneva smo dobili vodnico, prijetno dekle z imenom Lucija, ki je cel dan skrbela za naše dobro počutje in pravočasno prisotnost na dogodkih ter odgovarjala na naša vprašanja.

Naša prva obveznost je bila tonska vaja v dvorani, kjer je potekalo tekmovanje. Nato so nam dodelili sobo, v katero smo lahko odložili stvari, ponovno prepeli pesmi in utrdili naše znanje. Že kar kmalu so se začeli pevski nastopi, ki smo jim z zanimanjem prisluhnili. Nekateri so zveneli zelo ubrano, nekateri pa nekoliko manj.

V tekmovalnem delu je sodelovalo 24 pevskih zborov in vokalnih skupin. Razdeljeni so bili v tri sklope po osem zasedb. Mi smo nastopili v drugem sklopu, ki se je začel takoj po slavnostnem odprtju tekmovanja. Zapeli smo štiri pesmi, in sicer: Njena pisma, Sanjam sen, Mam'ca pošljite me po

vodo in Dajte, dajte. Vsi smo se potrudili po naših najboljših močeh in ubrano odpeli vse izbrane pesmi. S svojim nastopom smo bili zadovoljni in smo z veseljem prisluhnili še drugim zasedbam.

Po končanem tekmovanju smo se odpravili na zasluženo večerjo in nato nestrpno čakali razglasitev rezultatov. Med čakanjem smo vsi združeni pevski zbori zapeli nekaj pesmi, kar je bilo izjemno in nas je napolnilo z za-

dovoljstvom, ki ga prinaša petje.

V finale je bilo izbranih pet skupin, nas žal ni bilo med njimi, vendar nas to ni potrlo, saj smo vedeli, da smo »dali vse od sebe«. Grand prix »Zlata lipa Tuhlja« so prejeli **Ljubljanski madrigalisti**. V užitek in veselje nam je bilo prisluhniti njihovemu ubranemu, izjemnemu petju.

Po čudovitem dnevu smo se zvečer, polni lepih in pozitivnih vtisov, odpravili nazaj domov proti Sloveniji.

Pet predlogov za izlete v vremensko spremenljivih avgustovskih dneh

 NATALIJA GOLOB
 FOTOGRAFIJE S SPLETA

Letošnje vreme sicer ni tipično poletno, pa vendar je avgust mesec dopustov in hkrati zadnji mesec šolskih počitnic, zato ga velja izkoristiti. Spodaj vam ponujamo nekaj skrbno izbranih idej, kam se lahko podate na enodnevni izlet v avgustu, če načrtujete, da boste preostanek letošnjega poletja preživeli v domovini. Slovenija je namreč čudovita in kljub katastrofalnim poplavam, ki so se zgodile v začetku meseca, jo bomo še vedno radi obiskovali.

Blejski vintgar - prava poletna osvežitev

Blejski vintgar je 1600 metrov dolga in do 250 metrov globoka soteska na vzhodnem robu Triglavskega narodnega parka, ki leži 4 kilometre severozahodno od središča Bleda. Izoblikovala jo je gorska reka Radovna, ki se kmalu po izhodu iz soteske kot desni pritok izliva v Savo Dolinko. Ozka kanjonska soteska je v poletnem času prava izbira za vse željne prave ohladitve, za katero poskrbijo hladni pršec reke in senčne skalne stene. Pot skozi sotesko je enosmerna, za vračanje pa sta na voljo dve urejeni poti. Vstopnina za odrasle znaša deset evrov, za otroke od 6. do 15. leta starosti tri evre, za najmlajše pa en evro. Za polno izkoriščen dan vam predlagamo še, da naredite postanek na Bledu, kjer si za piko na i privoščite tradicionalno blejsko kremšnito.

Lovrenška jezera in znamenita Pot med krošnjami

Štajerska se med drugim ponaša s skupino majhnih jezer, ki jih štejejo za največje slovensko visoko barje in eno najpomembnejših barij v južni Evropi. Njihovo števi-

Lovrenška jezera

lo je odvisno od količine padavin, ki zapade v določenem obdobju. Okoli jezerc vodi potka iz lesenih tramov, po kateri se lahko sprehodite, v njihovi neposredni bližini pa se nahaja tudi lesen razgledni stolp, na katerega se je možno povzpeti. V zadnjem času je za sprehod še posebej priljubljena tako imenovana Pot med krošnjami, ki leži v osrčju mogočnih pohorskih gozdov, na vrhu Rogle, na nadmorski višini 1517 metrov. Kot pove že samo ime, gre za konstrukcijo, ki je speljana med krošnjami dreves. V sklopu te poti je urejen tudi razgledni stolp, v notranjosti katerega se nahaja tudi 62-metrski tobogan, po katerem se je mogoče spustiti in na ta način doživeti še dodaten odmerek adrenalina. Cena vstopnice za odrasle znaša 13, za otroke starejše od treh let devet evrov, mlajši pa imajo brezplačen vstop. Za družinsko vstopnico boste odšteli 32 evrov, doplačilo za spust s toboganom pa znaša dva evra.

Piran - romantično obmorsko mesto

Le kam avgusta, če ne na slovensko obalo? Mi vam vsekakor priporočamo obisk našega najlepšega obmorskega

Blejski vintgar

Piran

mesteca Piran, kjer se lahko sprehodite med prikupnimi kamnitimi uličicami, si privoščite okusen morski obrok in ob njem spijete kozarec dobrega domačega vina. Še posebej čudovit je razgled nad mestom pri cerkvi svetega Jurija, do katere se povzpnete peš. Tam se odpira pogled na vse smeri polotoka, poleg slovenske obale lahko vidite tudi Italijo in Hrvaško, ob lepem vremenu pa celo naše Alpe. V cerkvi bodite pozorni na čudovite freske, saj se na njih skrivajo čudoviti simboli mesta. V Piranu lahko ostanete dlje kot za zgolj nekajurni izlet, saj ponuja ogromno. Med drugim priporočamo še ogled Muzeja školjk in piranskega akvarija, kavico na Tartinijevem trgu ter sprehod ob obali do Fiese ob čudovitem sončnem zahodu. V avgustu prav tako ne smete zamuditi festivala Tartini s čudovitim programom klasičnih koncertov, ki ga vsako leto v beneškem slogu gosti to čudovito obalno mesto in je posvečen violinistu Giuseppeju Tartiniju.

Pobeg v slovensko visokogorje

Če si želite izogniti vročini, si pretegniti noge ter uživati v naravi in njenih slikovitih razgledih, potem je obisk slovenskih gora v tem obdobju prava izbira. Pot v visokogorje vas namreč vedno nagradi z izjemnimi pogledi na alpske vrhove. Slovenijo prepreda mreža več kot deset tisoč kilometrov planinskih poti, ki pripeljejo do 178 planinskih koč, zavetišč in bivakov. Podajte se na najvišji slovenski vrh Triglav sredi Julijskih Alp ali na priljubljene vrhove v Karavankah in Kamniško-Savinjskih Alpah. Kljub temu da je poletje, pa je treba poudariti, da v alpskem prostoru veljajo povsem drugačna pravila. Vremenske razmere v gorah se namreč lahko tudi poleti spremenijo v trenutku, zato so obvezni vetrovka, nekaj toplejših plasti in nepremočljiva pohodniška obutev. Ne pozabite tudi na sončna očala, kremo za sončenje ter zadostno količino brezalkoholne pijače in hrane, ki vam bo povrnila moč. Poleg

Triglav

Logarska dolina

ustrezne planinske opreme je ključnega pomena tudi, da izberete pot, ki je primerna vaši telesni pripravljenosti. Svetujemo vam, da svojo pot v gore vnaprej skrbno načrtujete. Po poti tako sledite markacijam – belim krogom z rdečo obrobo, če zaidete z označenih poti, pa poti v neznano vsekakor ne nadaljujte.

Krajinski park Logarska dolina

Logarska dolina je najbolj obiskana dolina na območju Zgornje Savinjske doline, poznana predvsem po svojem vходу, ki je ujet tudi na fotografiji – cesti, ki vodi proti Kamniško-Savinjskim Alpam, ob cesti pa sta prostran travnik in slovenska lipa. Njena privlačnost se izraža v prvobitnosti okolja ter v številnih naravnih zanimivostih, ki privabljajo številne ljubitelje narave. Po Logarski dolini vodi naravoslovna etnografska pot, ki je opremljena s številnimi informativnimi tablamami. Cesta, ki je speljana po širokem ravnem dnu te izrazito ledeniške doline, je dolga sedem kilometrov, in je za kolesarje in pešce brezplačna, motorna vozila pa morajo plačati cestnino, tj. okoljsko takso oziroma vstopnino. Na njenem skrajnem koncu je parkirišče, od koder potrebujete slabih deset minut hoje do 105-metrskega slapu Rinka. Poleg omenjenega slapu je v Logarski dolini še okoli 20 slapov, med njimi je najbolj poznan slap Palenk, dolina pa nudi tudi ogromno možnosti za pohodništvo. Eni izmed bolj znanih pohodniških poti sta denimo vzpona do koč na Okrešlju ali do koč na Klemenči jami, za raziskovalce in ljubitelje manj znanih poti pa je možnosti neskončno. Logarska dolina namreč zaradi svoje lege predstavlja odlično izhodišče za številne atraktivne izlete v Savinjske Alpe. Leta 1987 je bila razglašena za krajinski park, svojo zunanjo podobo pa gradi na sonaravnem razvoju ter na izjemno kakovostni turistični ponudbi.

ZAHVALA

V 84. letu starosti sta nas zapustila draga starša in stara starša

**ANTON IN BRIGITA
PIPAN**
iz Zapog.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in vaščanom za izrečeno sožalje, podarjeno cvetje, sveče in darovane maše. Posebna zahvala predstavnikoma upokojencev in Juretu Sešku za tople besede slovesa, ter duhovnikoma g. Mervarju in g. Štruklju za lepo opravljen obred.

Še enkrat hvala vsem, ki ste ju imeli radi in ste ju pospremili na njuni zadnji poti.

Žalujoči otroci z družinami

*Za dobroto tvojih rok,
ostala je beseda hvala,
ki v srcih bo ostala
in večno lep spomin na te.*

ZAHVALA

V 99. letu nas je zapustila naša draga mama, stara mama in tašča

IVANKA GERMOVNIK
iz Vodice

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, besede tolažbe, sveče, darovane svete maše in darove za farno cerkev. Zahvala gospodu župniku Francu Mervarju za lepo opravljen pogrebni obred, Društvu upokojencev Vodice za izrečene besede slovesa in Pogrebni službi Pogrebnik za organizacijo pogreba.

Hvala vsem, ki ste jo imeli radi in jo pospremili na njeni zadnji poti.
Žalujoči vsi njeni

*Kako je hiša strašno prazna, odkar
tebe v njej več ni,
prej bila tako prijazna, zdaj otožna se
nam zdi.*

ZAHVALA

V 61. letu starosti nas je zapustil naš dragi sin, oče, brat, stric in nečak

DACAR EMIL
iz Vojskega pri Vodichah

Iskrena zahvala dr. Grujičiču in sestri Angelci za dolgoletno zdravljenje. Zahvala tudi patronažni službi Majdi, Mariji in Danijeli za pomoč in oskrbo v vseh teh letih.

Posebna zahvala tetama Miheli in Olgi za nesebično pomoč v zadnjih tednih njegovega življenja.

Za vso pomoč v vseh letih njegove bolezni posebna zahvala sosedama Štefki in Mojci. Zahvala tudi asistentom Sonji, Pavli in Željku.

Iskreno se zahvaljujemo župnikoma gospodu Francu Mervarju za lep pogrebni obred in gospodu Petru Slevcu.

Zahvala tudi pogrebni službi Dvorje in pevcem.

Posebna zahvala prostovoljnemu gasilskemu društvu PGD Polje.

Hvala vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, podarjeno cvetje, sveče in darove. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

*Zdaj bivaš vrh višave jasne,
kjer ni mraku, kjer ni noči.
Tam sonce sreče ne ugasne,
resnice sonce ne stemi.*

(S. Gregorčič)

ZAHVALA

V 86. letu se je poslovila

ALBINA REPNIK
s Sela pri Vodichah

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste bili z nami v dneh žalosti, nam izrekli sožalje, jo pospremili na zadnji poti, darovali za maše ter poklonili cvetje in sveče.

Hvala gospodu Francu Mervarju, somaševalcu gospodu Franciju Petriču, pogrebni službi Pogrebnik, pevcem, gospe Dragici Sodnik za poslovilne besede ter dr. Draganu Grujičiču.

Hvala vsem, ki jo ohranjate v lepem spominu.

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin
bo večno ostal...*

ZAHVALA

Od nas se je poslovil naš dragi

JOŽE KROPAR
iz Utika,

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečeno sožalje, darovane sveče in cvetje.

Posebna zahvala gasilcem Gasilske zveze Vodice in domačemu društvu Bukovica-Utik, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti, župniku g. Mervarju za opravljen obred in članom pogrebne službe Pogrebnik za vso pomoč.

Hvala vsem, ki boste ata Joža ohranili v lepem spominu.

Vsi njegovi

MALI OGLASI

Podarim, iščem, prodam,
menjam ...

V najem vzamem kmetijske
površine, za katere ponujam
dobro plačilo.

Tel. številka za več informacij
069 917 507.

Solza, žalost, bolečina
te zbudila ni,
a ostala je tišina,
ki močno boli.
(T. Pavček)

ZAHVALA

V 80. letu starosti nas je zapustil

STANISLAV PETERLIN
iz Vodice

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom,
sosedom, prijateljem in znancem, ki ste ga
pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala vsem za izrečeno sožalje, izkazano
sočutje, darovano cvetje in sveče.

Posebna zahvala Godbi Vodice in g. Borisu
Kublju za poslovilne besede.

Zahvaljujemo se g. župniku Francu
Mervarju za pogrebni obred, pogrebni
službi Pogrebni, Niku za ganljivo skladbo
na harmoniki in Titu na trobenti.

Vsi njegovi

Če me boste pogrešali,
iščite me v svojih srcih.
Če sem tam našla svoje mesto,
ostajam za vedno z vami.
(R. M. Rilke)

ZAHVALA

Svojo življenjsko pot je v 67. letu starosti
sklenila naša draga mami, babi, tašča, teta
in svakinja

IDA JAGODIC
iz Vodice

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom,
sosedom, prijateljem in znancem za
iskrena sožalja, spodbudne besede ter
darovano cvetje in sveče.

Posebno zahvalo izrekamo vsem sosedom,
ki so si zlasti po izgubi moža Daneta zanj
večkrat vzeli čas za klepet in pomoč ter
nesebično pomagali tudi pri sami izvedbi
pogrebne slovesnosti.

Hvala gospodu župniku Francu Mervarju,
pevcem in Pogrebniku za lepo slovo.

Žalujoči vsi njeni v Valburgi, Britofu, Kranju
in Ljubljani

Ni te več na vrtu, ne v hiši, nič več
glas se tvoj ne sliši;
če lučko na grobu bo upihnil vihar, v
naših srcih ne bo je nikdar.

ZAHVALA

V 81. letu nas je zapustil ljubljeni mož, oče,
dedek in tast

JANEZ JENKO
s Sela pri Vodichah

Iskrena zahvala vsem dragim sorodnikom,
prijateljem, sosedom in ostalim znancem,
ki so nam izrekli sožalje, darovali sveče in
cvetje.

Posebno bi se radi zahvalili članom
gasilskih društev in članom SD Strahovica
ter županu Občine Vodice, g. Acu Francu
Šuštarju. Prav tako gre zahvala župniku, g.
Francetu Mervarju in Godbi Vodice za lep
pogrebni obred.

Hvala vsem, ki ste se tako ali drugače
dotaknili njegovega življenja, in nam ob
boleči izgubi namenili lepe misli ter izkazali
podporo.

Vsi njegovi

POGREBNIK

z vami že 30 let

www.pogrebnik.si

Dvorje 13, 4207 Cerklje na Gor.

poslovna enota:

Šutna 11, 4209 Žabnica

24 URNA DEŽURNA ŠTEVILKA:

041 624 685

ZA CELOTNO OBMOČJE OBČINE VODICE

- **KORAK DO UREJENE NEPREMIČNINE**
- **GEODETSKE STORITVE**
- **LEGALIZACIJE OBJEKTOV**
- **PRIPRAVA POGODB**

Z VAMI ŽE 6 LET

www.moj-geodet.si
031/217-713
Marjan OCEPEK, s. p.
Mengeš

KNJIŽNE NOVOSTI

Leposlovje za odrasle

GOREČAN, Katja: Materinska knjižica (spontani splav, matere in otroci, matere, gluhoti, žalovanje, slovenski roman)

HYE-JIN, Kim: Moja hči (matere in hčere, lezbijke, medgeneracijski odnosi, družbena angažiranost, korejski roman)

CULLHED, Elin: Evforija : roman o Sylvii Plath (Plath, Sylvia, 1932-1963, biografski romani, ameriške pesnice, švedski biografski romani)

PARK, A.J.: Prva laž (zakonci, problemi, Anglija, umori, sodniki, goljufija, detektivi, angleški kriminalni roman)

KORELITZ, Jean Hanff: Zaplet (kreativno pisanje, zgodba, tatvine, pisatelji, plagiatstvo, maščevanje, ameriški kriminalni roman)

YOUNG, Samantha: Vedno boš moj (bratje in sestre, Škotska, varnostne službe, odnosi med spoloma, angleški ljubezenski roman)

JAZBINŠEK, Ernest: Dvojčici : roman (družina, Suha krajina, sestre, Kmetija, slovenski kmečki roman)

VALDEÓN, Julio: Zgodovina Španije (Španija, zgodovina)

Leposlovje za otroke in mladino

MORRIS: Črno hribovje (pustolovščina, Divji zahod, humor, Indijanci, Lucky Luke - literarni junak, stripi)

MUSTER, Miki: Zvitorepec 10 : Prerijska roža ; Čudežni otok ; Med Turki (pustolovščina, humor, stripi)

MUSTER, Miki: Zvitorepec 12 : Krvavi kapitan ; Kamena doba (pustolovščina, humor, stripi)

DONALDSON, Julia: Superdeževnik (deževniki, prijateljstvo, pomoč, pogum, ugrabitev, pripoved v verzih, slikanica)

CHOUX, Nathalie: Pozdravljena, mala žirafa! (žirafe, kartonke, odkrivanke, velike tiskane črke, igroknjiga)

Strokovno gradivo za odrasle

SELLNER, Albert Christian: Večni koledar papežev (papeži, biografije, papeštvo, zgodovina)

OBAMA, Michelle: Luč v nas : premagovanje v negotovih časih (avtobiografija)

Strokovno gradivo za otroke in mladino

BACCALARIO, Pierdomenico: Je danes že včeraj? (zgodovina, knjiga za mladino)

SARDOČ, Mitja: Državljanški pojmovnik za mlade (državljanstvo, državljanstva vzgoja, knjiga za mlade, demokracija, domoljubje, multikulturalizem, nacionalizem, politika)

Neuspešen vlom v stanovanjsko hišo.

Vozniku zaseg prepovedanih substanc.

Prometna nesreče s pobegom.

Med nevihto na vozilo padlo drevo.

Voznik pod vplivom drog povzročil prometno nesrečo.

Voznik avtobusa povzročil prometni prekršek.

Vlom v stanovanjsko hišo.

Vlom v svečomat na pokopališču.

Kraja delovnega orodja.

Prometna nesreča.

Povožena divjad.

Na gradbišču obvoznice kraja goriva.

Prometna nesreče zaradi neprilagojene hitrosti.

Vožnja brez veljavnega vozniškega dovoljenja

Vlom v samopostrežne avtomate pred brunarico.

Neznano vozilo poškodovalo ograjo.

Pobeg s kraja prometne nesreče.

Povožena divjad.

Vlom v vozilo.

Neznani moški z osebnim vozilom Audi ali Mercedes, črne barve vabil otroka, da prisede k njemu v osebno vozilo. Oseba in vozilo nista bila izsledena.

Neznanci vlomili v dve stanovanjski hiši, odtujili denar in zlatnino.

Povožena divjad.

Poškodovan stacionarni radar.

Črna kronika

Poročilo za obdobje
11. 5. 2023 - 10. 8. 2023

KRIMINALITETA

PROMETNE NESREČE

DRUGI DOGODKI

**UTRINKI
MESECA**

